

Innst. 355 L

(2014–2015)

**Innstilling til Stortinget
fra finanskomiteen**

Prop. 120 LS (2014–2015)

**Innstilling fra finanskomiteen om endringer i
skatte-, avgifts- og tollovgivningen**

Innhold

		Side			Side
1.	Innledning	5	13.2.	Komiteens merknader	10
1.1	Sammendrag	5			
1.2	Komiteens merknader	6	14.	Skatte- og avgiftsforvaltningen	10
2.	Overgangsordningen for utføre	6	14.1	Sammendrag	10
2.1	Sammendrag	6	14.1.1	Innledning	10
2.2	Komiteens merknader	6	14.1.2	Flytting av skatteoppkrever- funksjonen	10
3.	Avgift på plastposer og papirposer	6	14.1.3	Overføring av forvaltning av særlig avgifter	11
4.	Veibruksavgift på naturgass og LPG	7	14.1.4	Samlet innkreving av skatt, toll og avgift	11
5.	Biodrivstoff i veibruksavgiften på drivstoff	7	14.2	Komiteens merknader	11
6.	CO₂-avgift på naturgass og LPG .	7	15.	A-opplysningslovens virkeområde	14
7.	CO₂-avgift for hydrogen i naturgass og LPG	7	15.1	Sammendrag	14
8.	Avgift på elektrisk kraft	7	15.2	Komiteens merknader	14
9.	Grunnrenteskatten	7	16.	Kassasystem-regelverk	14
9.1	Sammendrag	7	16.1	Sammendrag	14
9.2	Komiteens merknader	7	16.2	Komiteens merknader	15
10.	Avskrivingsreglene for vindkraft .	7	17.	Merverdiavgift for aviser	15
10.1	Sammendrag	7	17.1	Sammendrag	15
10.2	Komiteens merknader	8	17.2	Komiteens merknader	15
11.	Utenlandske pensjonsordninger – fradrag	8	18.	Merverdiavgift for elbiler	15
11.1	Sammendrag	8	18.1	Sammendrag	15
11.2	Komiteens merknader	9	18.2	Komiteens merknader	15
12.	Konserninterne overføringer over landegrensene	9	19.	Petroleumsskatt – særskilt avskrivingsregel LNG-anlegg	16
12.1	Sammendrag	9	19.1	Sammendrag	16
12.2	Komiteens merknader	9	19.2	Komiteens merknader	16
13.	Oppheving av Oljeskattenemnda mv.	9	20.	Rettelser i lovtekst	16
13.1	Sammendrag	9	20.1	Sammendrag	16
			20.2	Komiteens merknader	16
			21.	Andre forslag og merknader	16
			21.1	Land-for-land-rapportering	16
			22.	Forslag fra mindretall	17
			23.	Komiteens tilråding	17

Innst 355 L

(2014–2015)

Innstilling til Stortinget fra finanskomiteen

Prop. 120 LS (2014–2015)

Innstilling fra finanskomiteen om endringer i skatte-, avgifts- og tollavgivningen

Til Stortinget

1. Innledning

1.1 Sammendrag

I sammenheng med revidert nasjonalbudsjett 2015 foreslår regjeringa følgjande endringar i skatte- og avgiftsreglane som har provenyverknad for 2015:

- Overgangsreglane for uføre blir utvida slik at skattefrådraget kompenserer nedgang i inntekt etter skatt over 4 000 kroner.
- Vedtaket om miljøavgift på plastposar og papirposar blir oppheva.
- Vedtaket om vegbruksavgift på naturgass og LPG blir oppheva.
- Stortinget sitt oppmødingsvedtak frå behandlinga av budsjettet for 2015 om avgiftslette for biodrivstoff blir ikkje følgt opp i revidert nasjonalbudsjett 2015. Auken i omsetningspåbødet for biodrivstoff frå 3,5 pst. til 5,5 pst. blir notifisert til ESA, men ikkje sett i verk frå 1. juli 2015.
- CO₂-avgifta på autodiesel blir auka med 0,46 kroner per liter, medan vegbruksavgifta på autodiesel blir redusert tilsvarande frå 1. juli 2015. Samstundes blir vegbruksavgifta på biodiesel redusert med 0,23 kroner per liter.
- CO₂-avgifta på gass blir auka med 0,15 kroner per Sm³ for naturgass og med 0,22 kroner per kg for LPG frå 1. juli 2015.
- Det blir innført fritak for CO₂-avgift for innhald av hydrogen i naturgass og LPG frå 1. juli 2015.

- Avgifta på elektrisk kraft blir auka med 0,5 øre per kWh frå 1. juli 2015.
- Fritaket for meirverdiavgift for leasing av elbilar og omsetning av batteri til elbilar blir sett i verk frå 1. juli 2015.

Forslaga til endringar i skatte- og avgiftsopplegget inneber ein samla reduksjon i provenyet på om lag 715 mill. kroner påløpt og om lag 800 mill. kroner bokført i 2015 samanlikna med saldert budsjett for 2015.

Regjeringa foreslår òg enkelte andre endringar på skatte- og avgiftsområdet:

- Unntaksføresegn i grunnrenteskatten for eigenproduksjon i industrien blir endra med verknad frå og med inntektsåret 2016.
- Vindkraftanlegg blir avskrivne med 20 pst. årleg over fem år. Nødvendige lovendringar blir sett i verk etter at ESA har godkjent ordninga.
- Det blir gitt frådrag for innbetalingar til utanlandske pensjonsordningar med verknad frå og med inntektsåret 2015.
- Moglegheita til å gi forskrifter om konserninterne overføringar over landegrensene blir utvida med verknad frå og med inntektsåret 2015.
- Ordninga med oljeskattenemnd ved likninga av petroleumsselskapa i første instans blir fjerna, og oppgåva blir overført til Oljeskattekontoret. Endringane får verknad frå og med 1. juli 2015.
- Forvaltning av særavgifter for registrerte særavgiftspliktige verksemdar blir overført frå Toll- og avgiftsetaten til Skatteetaten frå 1. januar 2016.
- Innkrevjing av toll, særavgifter og innførselsmeirverdiavgift blir overført frå tollregionane til skattekontoret frå 1. januar 2016.

- Fagleg ansvar for dokumentavgifta og handsaming av klagesaker blir overført frå Toll- og avgiftsdirektoratet til Skatteetaten frå 2016.
- Skatteoppkrevjarfunksjonen blir overført frå kommunane til Skatteetaten med verknad frå 1. januar 2016.
- Opplysningar om individuelle pensjonsavtaler etter skattelova, individuelle pensjonsavtaler etter lov om individuell pensjonsordning og eingongsutbetalingar etter innskottpensjonslova skal rapporterast etter ordninga i a-opplysningslova. Endringa får verknad frå 1. januar 2016.
- Nytt regelverk kor det blir stilt krav til kassasystem blir innført frå 2017.
- Det blir gjennomført enkelte klargjeringar og opprettingar utan realitetsendringar i lovtekst.

1.2 Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Tore Hagebakken, Irene Johansen, Tor Arne Bell Ljunggren, fung. leder Marianne Marthinsen, Torstein Tvedt Solberg og Truls Wickholm, fra Høyre, Solveig Sundbø Abrahamson, Svein Flåtten, Sigurd Hille, Heidi Nordby Lunde og Siri A. Meling, fra Fremskrittspartiet, Gjermund Hagesæter, Tom E. B. Holthe og Hans Andreas Limi, fra Kristelig Folkeparti, Elisabeth Løland, fra Senterpartiet, Trygve Slagsvold Vedum, fra Venstre Terje Breivik, og fra Sosialistisk Venstreparti, Snorre Serigstad Valen, viser til at regjeringens utfyllende vurderinger og forslag er omtalt i Prop. 120 LS (2014–2015). I kapitlene nedenfor i denne innstillingen, som følger samme kapittelinndeling som proposisjonen, blir saksomtalenene begrenset til kortere oppsummerende sammendrag/innledninger. For nærmere omtaler av bakgrunnen for og vurderingene knyttet til forlagene, vises det til proposisjonen.

Komiteen viser for øvrig til at regjeringens forslag til avgiftsendringer, som er omtalt i kapitlene 3–8 i proposisjonen, behandles sammen med tilhørende forslag til avgiftsvedtak i Innst. 360 S (2014–2015).

2. Overgangsordningen for uføre

2.1 Sammendrag

Uføreformenta blei vedteken av Stortinget i 2011 og sett i verk frå 2015. Det er ei viktig og god reform. Eit hovudføremål med reforma er å leggje til rette for å kombinere uføretrygd og arbeid for dei som kan

det. Skattereglane for uføretrygda blei endra for å støtte opp om dette føremålet. Uføreytinga blir no skattlagd som lønnsinntekt, og brutto yting frå folketrygda er auka for å kompensere for auka skatt.

For uføre som ikkje har inntekt utover ytinga frå folketrygda og ikkje har frådrag utover standardfrådrag, gir reforma uendra inntekt etter skatt. For andre kan reforma gi auka eller redusert inntekt etter skatt, avhengig av samansetjinga og størrelsen på den samla inntekta, samt størrelsen på frådrag. Ifølgje anslag i samband med forskotsutskrivninga av skatt for 2015 vil om lag 188 000 uføre få ei auke i inntekt etter skatt etter omlegginga. I alt vil om lag 127 000 uføre ifølgje anslaga få ein nedgang i inntekt etter skatt etter omlegginga. Av dei som får ein nedgang i inntekta, vil om lag 83 000 (65 pst.) tape mindre enn 6 000 kroner etter skatt. Av desse vil om lag 49 000 få ein nedgang på under 2 000 kroner og om lag 19 000 mellom 2 000 og 4 000 kroner.

Ei gruppe som kan få redusert inntekt etter skatt, er uføre med store renteutgifter. For desse innførte regjeringa overgangsreglar for å lette overgangen til ny uføretrygd og nye skattereglar. Overgangsreglane kompenserer etter gjeldande reglar nedgang i inntekt etter skatt over 6 000 kroner gjennom eit frådrag i skatt. Regjeringa vil redusere denne grensa til 4 000 kroner. Då vil nokre fleire bli omfatta av overgangsreglane, og dei som allereie er omfatta, vil få eit større skattefrådrag.

Beløpsgrensa i overgangsreglane er fastsett i forskrift gitt av Finansdepartementet. Reduksjon av grensa frå 6 000 til 4 000 kroner skjer ved å endre forskrifta med verknad frå inntektsåret 2015.

2.2 Komiteens merknader

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmet fra Sosialistisk Venstreparti, slutter seg til regjeringens forslag.

Komiteens medlem fra Sosialistisk Venstreparti viser til representantforslag fra stortingsrepresentantene Kirsti Bergstø, Karin Andersen og Snorre Serigstad Valen i Dokument 8:103 S (2014–2015) om å sikre en varig kompensasjonsordning for uføre etter uførereformen, og merknadene i tilhørende innstilling.

3. Avgift på plastposer og papirposer

Regjeringens forslag om oppheving av vedtak om miljøavgift på plastposer og papirposer, som er omtalt i proposisjonens kapittel 3, behandles i Innst. 360 S (2014–2015) punkt 3.2.4.

4. Veibruksavgift på naturgass og LPG

Regjeringens forslag om oppheving av vedtak om veibruksavgift på naturgass og LPG, omtalt i proposisjonens kapittel 4, behandles i Innst. 360 S (2014–2015) punkt 3.2.1

5. Biodrivstoff i veibruksavgiften på drivstoff

Regjeringens forslag om biodrivstoff i veibruksavgiften på drivstoff, omtalt i proposisjonens kapittel 5, behandles i Innst. 360 S (2014–2015) punkt 3.2.1 og 3.2.3.

6. CO₂-avgift på naturgass og LPG

Regjeringens forslag om CO₂-avgift på naturgass og LPG, omtalt i proposisjonens kapittel 6, behandles i Innst. 360 S (2014–2015) punkt 3.2.3.

7. CO₂-avgift for hydrogen i naturgass og LPG

Regjeringens forslag om CO₂-avgift for hydrogen i naturgass og LPG, omtalt i proposisjonens kapittel 7, behandles i Innst. 360 S (2014–2015) punkt 3.2.3.

8. Avgift på elektrisk kraft

Regjeringens forslag om avgift på elektrisk kraft, omtalt i proposisjonens kapittel 8, behandles i Innst. 360 S (2014–2015) punkt 3.2.2.

9. Grunnrenteskatten

9.1 Sammendrag

Som hovedregel skal grunnlaget for grunnrenteskatt i kraftføretak fastsetjast til normerte salsprisar (spotmarknadsprisar). Det er likevel fastsett enkelte unntak frå hovudregelen om bruk av spotmarknadsprisar. Blant anna skal kraftproduksjon som er til bruk i eigen produksjonsverksemd på visse vilkår verdsetjast til prisen i Statkraft sine 1976-kontraktar, jf. skattelova § 18-3 andre ledd bokstav a nr. 3. Dei siste av Statkraft sine 1976-kontraktar gjekk ut i 2010. Regjeringa foreslår no at skattelova § 18-3 andre ledd bokstav a nr. 3 blir endra slik at Finansdepartementet får heimel til å gi forskrift om verdsetjing av slik produksjon til marknadspris.

Departementet viser til forslag til endring av skattelova § 18-3 andre ledd bokstav a nr. 3. End-

ringa skal etter forslaget ta til å gjelde frå og med inntektsåret 2016.

9.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens forslag.

10. Avskrivingsreglene for vindkraft

10.1 Sammendrag

Regjeringa foreslår endringar i avskrivingsreglane for vindkraftverk slik at driftsmiddel i vindkraftverk blir avskrivne lineært, med like store beløp over fem år. Etter dagens ordning blir vindkraftverk avskrivne etter salldoreglane, med ulike prosentsettsatsar for ulike type driftsmiddel. Forslag om endra avskrivingsreglar for vindkraftverk blei varsla i statsbudsjettet for 2015, jf. Prop. 1 LS (2014–2015) kapittel 20, og sendt på høyring 16. februar 2015.

Forslaget har samanheng med at Noreg frå 2012 har støtta fornybar elektrisitetsutbygging gjennom den svensk-norske elsertifikatmarknaden. Denne marknaden er hovudverkemiddelet for utbygging av fornybar elektrisitet. Noreg og Sverige har begge forpliktet seg til å finansiere halvparten av utbyggingsmålet på 26,4 TWh i perioden 2012 til 2020. Ulike anlegg og teknologiar er likestilte i elsertifikatmarknaden, slik at prosjekta med lågast støttebehov kan byggjast ut først. Dei norske reglane for avskrivning av vindkraftanlegg er gunstige og hindrar ikkje selskapa i å byggje ut samfunnsøkonomisk lønsame vindkraftanlegg. Energibransjen har likevel påpeikt at det er fleire forskjellar i rammevilkåra som kan påverke om utbygging skjer i Noreg eller Sverige, særleg at vindkraftanlegg kan avskrivast raskare i Sverige enn i Noreg. Dei raskare svenske avskrivingsreglane er bakgrunnen for at regjeringa no legg fram eit forslag som gjer at dei norske avskrivingsreglane for vindkraftverk blir tilnærma like dei svenske reglane. Målet er at forskjellar i avskrivingsreglane i dei to landa isolert sett ikkje skal vere avgjerande for om vindkraftverk blir lokalisert i Sverige eller Noreg.

Etter forslaget skal endringane få verknad for driftsmiddel som er erverva frå og med 1. januar 2015. Forslaget er avgrensa til å gjelde fram til utløpet av godkjenningsperioden for norske elsertifikatanlegg. Etter gjeldande reglar vil dette seie til og med 31. desember 2020. Dersom godkjenningsperioden for norske elsertifikatanlegg blir utvida, jf. forslag om eitt års forlenging i Prop. 97 L (2014–2015), er hensikta at driftsmiddel som er erverva fram til utløpet av den forlenga perioden, skal omfattast av dei nye avskrivingsreglane.

Det kan vere usikkert om forslaget inneber ulovleg statsstønad etter EØS-avtalen, og det er derfor foreslått at endringane ikkje blir sette i verk før spørs-

målet er avklara. Departementet sendte brev til ESA 24. april 2015 der forslaget om å innføre gunstigere avskrivningsreglar for vindkraft blei pre-notifisert.

I samband med handsaming av budsjettet for 2015 vedtok Stortinget følgjande oppmoding til regjeringa (vedtak nr. 63 (2014–2015), punkt XXVI):

«Stortinget ber regjeringen i forbindelse med arbeidet med meir gunstige avskrivninger på vindkraftanlegg også vurdere avskrivningsregler for vindkraft med 40 prosent meravskrivninger over de fire første år.»

Oppmodinga blei omtalt og vurdert i høyringsnotatet. Slike meiravskrivningar ville innebære at selskapa får eit tilleggsfrådrag på 40 pst. ut over investeringskostnadene, slik at samla investeringsfrådrag ville blitt 140 pst. Meiravskrivningane ville dermed bli ein rein investeringsstønad som ville undergrave elsertifikatmarknaden. Samfunnsøkonomisk ulønnsame investeringar ville bli lønnsame for selskapa, og dette ville svekke produktiviteten i Noreg. Departementet tilrår derfor ikkje vidare vurdering av ei slik ordning.

Forslaget om lineære avskrivningar for vindkraftverk blei sendt på høyring 16. februar 2015 med frist for innspel 30. mars 2015.

Dei fleste høyringsinstansane var positive til forslaget. Fleire av høyringsinstansane har peikt på eit behov for klargjering av lovteksten og oppmoda til endringar som ville gjere ordninga endå betre for selskapa. Nokre høyringsinstansar meiner forslaget bør utvidast til også å gjelde investeringar i vindkraftverk før 2015.

Nokre høyringsinstansar har motsett seg forslaget. Det er mellom anna vist til miljømessige omsyn og at ei endring som foreslått vil gi urimelige fordelar for vindkraftverk samanlikna med andre teknologiar og bransjar.

Merknadene frå høyringsinstansane blir nærare omtalt under punkt 10.3 og 10.4 i proposisjonen.

Provenytapet knytt til forslaget om fem års lineære avskrivningar for moglege vindkraftinvesteringar i perioden 2015 til 2020 er anslått til 600 mill. kroner målt som noverdi. Forslaget vil truleg ikkje medføre vesentlege administrative kostnader.

Endringa skal etter forslaget få verknad for driftsmiddel erverva frå og med 1. januar 2015 og tek til å gjelde frå den tid Kongen bestemmer.

Departementet viser til forslag til endringar i skattelova § 14-51.

10.2 Komiteens merknader

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmet fra Senterpartiet, slutter seg til regjeringens forslag.

Komiteens medlem fra Senterpartiet viser til at regjeringen har foreslått endringer i avskrivningsreglene for vindkraft. Bakgrunnen for forslaget er at ulike rammevilkår mellom Norge og Sverige kan påvirke at utbygging av vindkraftverk kan skje i Sverige i stedet for i Norge.

Dette medlem mener at det heller må utformes en teknologinøytral ordning, slik at all sertifikatkraft får bedre avskrivningsregler. En ordning med 40 pst. meravskrivninger vil bidra til at de samfunnsøkonomisk beste løsningene blir valgt når nøytralitet mellom de ulike fornybarteknologier blir lagt til grunn.

Dette medlem viser til at Finansdepartementet sendte brev til ESA om pre-notifisering av forslaget om nye avskrivningsregler den 24. april 2015, og at de foreslåtte endringene ikke vil trå i kraft før spørsmålet om forholdet til EØS-avtalen er avklart. Dersom ESA ikke godkjenner de foreslåtte endringene, mener dette medlem at departementet må foreslå en teknologinøytral ordning.

11. Utenlandske pensjonsordninger – fradrag

11.1 Sammendrag

Departementet legg med dette fram eit forslag om å innføre frådrag for innbetalingar til utanlandske pensjonsordningar. Når ein i det følgjande omtaler utanlandske pensjonsordningar, meiner ein ordningar som ikkje oppfyller vilkåra for sparing med skatteføremon etter ein av dei norske pensjonslovene.

Innbetalningar til norske pensjonsordningar gir på nærare vilkår rett til frådrag, jf. skattelova §§ 6-45, 6-46 og 6-47. Utanlandske pensjonsinnretningar etablert i ein EØS-stat kan òg tilby pensjonsordningar i den norske marknaden innanfor dei rammer som følgjer av føretakspensjonslova, innskotspensjonslova, tenestepensjonslova og lov om individuell pensjonsparing. Oppfyller ordninga vilkåra etter ei av dei nemnde lovene, har ein rett på frådrag etter skattelova §§ 6-46 og 6-47, på same vis som om pensjonsinnretninga var etablert i Noreg.

Ein person som kjem til Noreg for å arbeide eller utøve verksemd og som er medlem av ei pensjonsordning i eit anna land, har likevel i praksis ikkje rett til frådrag for innbetalingar til denne. Det følgjer av at ordninga normalt ikkje vil oppfylle vilkåra i dei norske pensjonslovene. Innbetalingar frå arbeidsgivar til ei slik utanlandsk ordning blir òg handsama annleis, og vil vere skattepliktig inntekt for ein arbeidstakar.

Ved å opne for sparing med skatteføremon i ei utanlandsk ordning fjernar ein samstundes moglege EØS-rettslege innvendingar mot gjeldande reglar.

Etter avgjerda i sak C-150/04 Kommisjonen mot Danmark er det uklart om ein kan oppretthalde ei generell avgrensing i reglane mot utanlandske ordningar.

Departementet foreslår av den grunn at EØS-borgarar på nærare vilkår skal få frådrag for innbetalningar til utanlandske pensjonsordningar. Det er eit krav at pensjonsinnretninga er etablert i ein EØS-stat. Forslaget vil samstundes sikre ei meir nøytral handsaming av sparing i norske og utanlandske pensjonsordningar.

I tråd med forslaget vert det mellom anna stilt krav til at vedkomande har vore medlem i ordninga i minst eitt år før etablering av skatteplikt til Noreg, og at ordningane har gitt rett til frådrag. På same vis som i dei norske ordningane krev ein at alderspensjon er hovudtytinga i ordninga. Frådraget kan ikkje overstige dei innskotsgrenser som følgjer av tenestepensjonslova. Viss skattytar er medlem både i ei norsk og ei utanlandsk ordning, får ein berre frådrag under den norske ordninga.

Departementet viser til forslag til ny § 6-72 i skattelova.

11.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens forslag.

12. Konserninterne overføringer over landegrensene

12.1 Sammendrag

Departementet legg med dette fram eit forslag om å endre reglane for overføringer av egedelar og skyldnader mellom selskap i konsern, slik at dei i større utstrekning kan nyttast i grenseoverskridande samanhengar. Ei slik utviding vil harmonere med eit grunnleggjande føremål bak reglane om stor grad av nøytral handsaming av selskap i konsern, samanlikna med der verksemd blir utøvd i eitt selskap.

I dag gjeld reglane om overføringer mellom selskap i konsern med nokre unntak ikkje for transaksjonar over landegrensene. Departementet meiner at ein i større grad kan opne for overføringer av egedelar mv. til selskap i utlandet og samstundes sikre at det norske skattegrunnlaget ikkje går tapt.

Løysinga departementet foreslår, er å knyte saman utvidinga i regelverket om konserninterne overføringer til reglane om skatteplikt ved uttak av egedelar mv. frå norsk skatleggingsområde etter skattelova § 9-14. Ei slik kopling inneber at skattytar får moglegheit til å utsetje skattebetalinga i opptil sju år i tråd med føresegnene i skattelova § 9-14. Endringa vil gi god samanheng med gjeldande regel for konsernintern overføring frå filial av norsk selskap i utlandet til dotterselskap i utlandet.

Detaljane i regelverket for konserninterne overføringer er i stor grad regulert i forskrift. Ein må derfor følgje opp lovendringa med å gjere endringar i skattelovforskrifta. I første omgang vil ein derfor endre lova slik at ein får naudsynt heimel for å kunne gjennomføre dei aktuelle endringane i skattelovforskrifta.

Departementet viser til forslag til endring av skattelova § 11-21 første ledd bokstav c.

12.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens forslag.

13. Oppheving av Oljeskattenemnda mv.

13.1 Sammendrag

Regjeringa foreslår å fjerne ordninga med oljeskattenemnd ved likninga av petroleumsselskapa i første instans, og å overføre denne oppgåva til Oljeskattekontoret. Klagenemnda for petroleumsskatt skal fortsatt vere klageorgan for likninga av petroleumsselskapa. Føremålet med endringa er å styrkje den ordinære likningsbehandlinga og klagebehandlinga for petroleumsselskapa ved å organisere likningsarbeidet på petroleumsskatteområdet meir effektivt. Bakgrunnen for forslaget er at talet på petroleumsselskap har auka over tid, og at liknings sakene er blitt meir kompliserte og omfattande. Oljeskattenemnda har begrensa tid til å behandle likninga etter at den er førebudd av Oljeskattekontoret. Ei ny organisering vil frigjere ressursar som Oljeskattekontoret kan nytte til betre likningsbehandling i første instans og betre klagebehandling for klagenemnda. Endringa inneber at Oljeskattekontoret får myndigheit til å treffe likningsvedtak slik som dei andre skattekontora.

Forslaget betyr at ein må gjere tilpassingar i reglar som i dag legg myndigheit til Oljeskattenemnda. Regjeringa foreslår at Oljeskattekontoret får myndigheita til å gi bindande førehandsfråsegn etter petroleumsskattelova § 6 nr. 4, og at desse avgjerdene skal kunne klagast på til klagenemnda. Vidare er det naudsynt med mindre endringar i nokre andre reglar.

Regjeringa foreslår òg å innføre eit krav om at Oljeskattekontoret skal gi ei skriftleg grunngeving i alle saker der kontoret fråviker skattytaren si sjølvmelding ved den ordinære likninga.

Forslaget til endringar er i tråd med innspel frå Norsk olje og gass (Norog) i høyringsfråsegn til departementet sitt høyringsnotat 28. april 2014 om forslag om ny klagenemndsordning på skatte- og avgiftsområdet.

Regjeringa foreslår at endringane tek til å gjelde straks med verknad frå og med 1. juli 2015. Det betyr

at endringane har verknad frå og med likninga for inntektsåret 2014. Vidare vil Oljeskattekontoret frå det same tidspunktet behandle saker om endring av likning, bindande førehandsfråsegn mv.

Departementet viser til forslag til endringar i petroleumsskattelova § 6 nr. 1 til nr. 4, likningslova § 2-4 og lov 19. desember 2014 nr. 77 § 2-4a nr. 1 og nr. 2.

13.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens forslag.

14. Skatte- og avgiftsforvaltningen

14.1 Sammendrag

14.1.1 Innledning

Se omtalen i proposisjonens punkt 14.1 om bakgrunn, organisatoriske endringer og tiltak, overblikk og økonomiske og administrative konsekvenser.

14.1.2 Flytting av skatteoppkreverfunksjonen

Finansdepartementet foreslår i punkt 14.2 i proposisjonen å flytte skatteoppkrevjarfunksjonen frå kommunane til Skatteetaten. Føremålet med tiltaket er å styrkje kampen mot arbeidslivskriminalitet og svart økonomi, styrkt rettstryggleik og likare handsaming, forenkling for skattytarane og meir effektiv ressursbruk. Sjølv om innkrevjingsresultata til skatteoppkrevjarane i dag tilsynelatande er gode, oppnår ein desse i stor grad på grunn av ordninga med arbeidsgivarane sitt skattetrekk. Skatteetaten har langt betre resultat enn skatteoppkrevjarane i tvangsinnkrevjinga si. Enda viktigare er at arbeidsgivarkontrollen, som er svært viktig for arbeidet mot svart økonomi og arbeidslivskriminalitet, ikkje blir godt nok handtert i dag. Dette er både på grunn av delt kommunalt og statleg ansvar, som gir eit fragmentert kontrollansvar, og for låg prioritet i mange kommunar.

Finansdepartementet sende 1. desember 2014 på høyring ein rapport frå Skattedirektoratet om å flytte skatteoppkrevjarfunksjonen frå kommunane til Skatteetaten, med høyringsfrist 2. mars 2015. Skattedirektoratet sitt forslag inneber at skatteoppkrevjinga kan utførast av Skatteetaten med vesentleg færre årsverk enn ved dagens organisering, og at oppgåva skal utførast på 27 stader mot dagens 288. Direktoratet foreslår samtidig at kommunane skal behalde særnamskompetansen for kommunale krav og avgifter, og at dagens skatteutvalsordning blir avvikla.

Høyringsinstansane som har oppgåva i dag er i hovudsak negative til å overføre oppgåva til Skatteetaten. Dette gjeld kommunane, organisasjonar som representerer kommunane og fagforeningar til til-

sette i kommunal sektor. 25 kommunar er positive til forslaget. Alle andre høyringsinstansar er òg positive til hovudretninga i forslaget. Dette inkluderer skattytarar (næringslivs- og skattytarorganisasjonar som NHO, Bedriftsforbundet, Byggenæringens Landsforening og Skattebetalerforeningen), andre faginstansar (som Advokatforeningen, Revisorforeningen, Norges Autoriserte Regnskapsføreres Forening og Nav), organisasjonar som jobbar mot økonomisk kriminalitet (som Økokrim og Norsk Øko-Forum), alle fire fagforeningar i Skatteetaten og hovudsamanslutninga Unio.

Dei positive høyringsinstansane trekkjer mellom anna fram at forslaget vil føre til betre tiltak mot svart økonomi, meir effektiv ressursbruk og oppgaveløysing, betre rettstryggleik og forenkling for skattytarane. Høyringsinstansane som går mot forslaget fryktar at endringa vil føre til lågare proveny, dårlegare service og tap av kompetansearbeidsplassar, og gir uttrykk for at forslaget må vurderast i samanheng med kommunereforma. Dei viktigaste merknadene frå høyringsinstansane er refererte og kommenterte i punkt 14.2.3 i proposisjonen.

Saman med dei andre tiltaka i reforma for betre skatte- og avgiftshandsaming, vil ei overføring av skatteoppkrevjaroppgåvene føre til at all forvaltning av skatt og avgift får si naturlege samling i Skatteetaten. PwC har gjennomført ein samfunnsøkonomisk analyse som viser at netto noverdi av heile reforma er 7,4 mrd. kroner, av dei utgjer flytting av skatteoppkrevjarfunksjonen 4,5 mrd. kroner.

Finansdepartementet meiner at forslaget om å samordne skatteoppkrevjaroppgåvene med tilsvarende oppgåver i Skatteetaten er svært godt grunnlagt. Skattedirektoratet sitt forslag til organisering av skatteoppkrevjinga viser at oppgåva kan løysast med vesentleg færre årsverk enn i dag, samstundes som ein styrkje kampen mot arbeidslivskriminalitet og svart økonomi, aukar rettstryggleiken og syter for forenkling for skattytarar. Departementet støttar forslaget, men ønskjer ei enda større satsing på arbeidsgivarkontrollen og foreslår seks fleire kontor og at ein nyttar 30 fleire årsverk utover Skattedirektoratet sitt forslag. Departementet foreslår at skatteoppkrevjinga skal løysast i Skatteetaten med til saman 1 015 årsverk på til saman 33 stader. Departementet foreslår òg at kommunane beheld særnamskompetansen for kommunale krav og avgifter, og at skatteutvalsordninga blir avvikla. Lovendringar som følgje av at skatteoppkrevjinga blir flytta frå den kommunale skatteoppkrevjaren til Skatteetaten og at skatteutvala ikkje lenger skal handsame saker etter skattebetalingslova, er nærare omtalt under punkt 14.4 i proposisjonen.

14.1.3 Overføring av forvaltning av særavgifter

Departementet foreslår i punkt 14.3 i proposisjonen enkelte endringer i særavgiftslova, motorkøyretøy- og båtavgiftslova, meirverdiavgiftslova og alkohollova. Bakgrunnen er at forvaltninga av særavgifter for registrerte avgiftspliktige verksemder og motorvognavgiftene skal overførast frå Toll- og avgiftsetaten til Skatteetaten frå 1. januar 2016. Overføring av forvaltninga av særavgifter for ikkje registrerte avgiftspliktige reiser fleire spørsmål om ansvars- og oppgåvefordelinga mellom Toll- og avgiftsetaten og Skatteetaten. Forslag til regelendringar blei sendt på høyring 12. mai 2015, saman med forslag til regelendringar som følgje av overføring av forvaltninga av innførselsmeirverdiavgifta til Skatteetaten. I høyringsnotatet føreslår ein at endringane skal gjelde frå 1. januar 2017. Ein viser til punkt 14.1 i proposisjonen for nærare omtale av overføring av særavgiftsforvaltninga og forvaltninga av meirverdiavgift ved innførsel frå Toll- og avgiftsetaten til Skatteetaten. For dokumentavgifta viser ein til eigen omtale i punkt 14.1 i proposisjonen.

14.1.4 Samlet innkreving av skatt, toll og avgift

Som nemnt under punkt 14.1 i proposisjonen foreslår departementet å samle innkrevjinga av toll, skatt og avgift i Skatteetaten frå 1. januar 2016. Forslaget medfører at oppgåver knytt til innkrevjing av toll, innførselsmeirverdiavgift og særavgifter blir flytta frå Toll- og avgiftsetaten til Skatteetaten. Forslaget medfører vidare at oppgåver knytte til skatteoppkrevjinga (innkrevjinga av formues- og inntektskatt, trygdeavgift og arbeidsgivaravgift, arbeidsgivarkontroll og skatterekneskap) blir flytta frå dei kommunale skatteoppkrevjarane til Skatteetaten.

Føresegner om betaling og innkrevjing av toll, skatt og avgift er samla i skattebetalingslova og skattebetalingsforskrifta. Kven som er rett betalingsmottakar og innkrevjingsstyresmakt for dei ulike krava er regulert i skattebetalingslova kapittel 2 og i skattebetalingsforskrifta. Departementet foreslår å erstatte føresegnene i skattebetalingslova kapittel 2 med ei ny hovudføresegn som legg innkrevjingsmyndigheita for krav som nemnde i eller i medhald av skattebetalingslova til skattekontoret. Ein foreslår samtidig å avgrense kapitlet til å omhandle føresegnar om innkrevjingsmyndigheit, jf. under proposisjonens punkt 14.4.2. Andre lovendringar, som følgje av at oppgåver blir overførte frå Toll- og avgiftsetaten og skatteoppkrevjarane til Skatteetaten, er omtalte under høvesvis punkt 14.4.3 og punkt 14.4.4 i proposisjonen.

Dei lovendringane som blir foreslått på toll- og avgiftsområdet er nødvendige for å overføre oppgåver mellom etatar som sorterar inn under Finansdepartementet, og det blir ikkje foreslått nokon materielle endringar. Departementet har derfor ikkje funne

det nødvendig med høyring av desse lovendringane. Forslag til lovendringar som følgje av at oppgåver blir overførte frå skatteoppkrevjarane til Skatteetaten har derimot vore på høyring, jf. høyringsbrev 1. desember 2014. Departementet vil påpeike at forslag til endringar i skattebetalingslova kapittel 2 i nemnde høyring er utforma slik at dei òg tek høgde for å overføre oppgåver frå Toll- og avgiftsetaten til Skatteetaten.

14.2 Komiteens merknader

Komiteens flertall, medlemmene fra Høyre, Fremskrittspartiet, Kristelig Folkeparti og Venstre, viser til at regjeringen har foreslått å overføre skatteoppkreverfunksjonen fra kommunene til staten med virkning fra 1. januar 2016.

Flertallet viser til at det er flere uavklarte spørsmål knyttet til bl.a. virksomhetsoverdragelse og ansattes rettigheter og konsekvenser for kommunene som følge av regjeringens forslag. Flertallet mener det ville vært naturlig at en slik omfattende endring ble satt i en større sammenheng med bl.a. øvrige pågående reformer og strukturering av Skatteetaten, samt oppgavefordeling mellom stat og kommuner. Disse spørsmålene må eventuelt utredes nærmere.

Flertallet støtter på denne bakgrunn ikke regjeringens forslag til endringer i skattebetalingsloven knyttet til å overføre skatteoppkreverfunksjonen fra kommunene til staten fra 1. januar 2016.

Flertallet ber på denne bakgrunn om at regjeringen belyser disse spørsmålene ytterligere.

Flertallet fremmer følgende forslag til erstatning for regjeringens forslag til endringer i skattebetalingsloven romertall I:

§ 2-1 skal lyde:

§ 2-1. *Skatteoppkreverne for kommunene – formues- og inntektsskatt, trygdeavgift og arbeidsgiveravgift*

(1) Formues- og inntektsskatt, trygdeavgift og arbeidsgiveravgift innkreves av den kommunale skatteoppkreveren. *Med mindre annet er bestemt gjelder dette også for tilknyttede krav som nevnt i § 1-1 tredje ledd bokstav a og b.*

(2) Forskuddstrekk og arbeidsgiveravgift skal betales til skatteoppkreveren for den kommunen hvor arbeidsgiveren er hjemmehørende eller har sitt hovedkontor. Forskuddstrekk fra selskaper og innlånere skal betales til skatteoppkreveren for den kommunen der selskapet eller innlåneren har sitt hovedkontor eller styret har sitt sete.

(3) Forskuddsskatt og restskatt skal betales til skatteoppkreveren for den kommunen skatten er skrevet ut for.

(4) Første til tredje ledd gjelder ikke formues- og inntektsskatt for skattytere som ikke har varig til-

knytning til riket og sjømenn bosatt i utlandet, artist-skatt, petroleumsskatt og svalbardskatt.

(5) Departementet kan i forskrift gi regler om at skatteoppkreveren skal innkreve andre krav, herunder krav som nevnt i § 1-1 tredje ledd bokstav c og d. Departementet kan i forskrift også gi regler om hvem som skal innkreve forskuddstrekk og arbeidsgiveravgift fra utenlandske arbeidsgivere og selskaper, og om hvem slike krav skal betales til.

§ 2-2 skal lyde:

§ 2-2. *Skattekontoret – øvrige skatte- og avgiftskrav mv.*

(1) *Skattekontoret er innkrevingsmyndighet for krav som ikke innkreves av skatteoppkreveren etter § 2-1. Statens innkrevingsssentral har samme innkrevingsmyndighet som et skattekontor når den innkrever slike krav.*

(2) *Departementet kan i forskrift gi regler om at krav etter første ledd skal betales til andre enn skattekontoret. Departementet kan i forskrift også bestemme at tollregionen skal innkreve nærmere bestemte krav etter første ledd, likevel slik at kapittel 14 ikke gjelder for tollregionen.*

§ 2-3 skal lyde:

§ 2-3. *Departementets instruksjonsmyndighet over skatteoppkreverne og om delegering av myndighet til skatteoppkreverne*

(1) Departementet kan gi instruks for skatteoppkrevernes utøving av den myndighet de har etter loven. Departementet kan også gi instruks for skatteoppkrevernes økonomiforvaltning. Myndighet innenfor skatteoppkreverens virksomhetsområde som i loven er lagt til departementet eller Skattedirektoratet, kan delegeres til skatteoppkreverne.

(2) Departementet kan gi kommunene instruks om nødvendig utbygging av skatteoppkreverkontorene. Departementet kan også gi instruks om teknisk og arbeidsmessig samordning av skatteoppkrevernes og skattekontorenes oppgaver.

§ 2-4 til § 2-8 oppheves.

§ 9-1 andre ledd skal lyde:

(2) Krav belastet dagsoppgjørsordningen skal betales kontant. *Skattekontoret* kan bestemme at oppgjøret også kan skje ved elektronisk betaling via bank.

§ 10-40 andre ledd skal lyde:

(2) For virksomheter som er registrert som særavgiftspliktige hos *skattekontoret*, forfaller særavgif-

ten for en periode til betaling samme dag som det skal leveres oppgave over avgiftsplikten.

§ 10-41 tredje ledd skal lyde:

(3) Skatte- og avgiftskrav belastet dagsoppgjørsordningen forfaller til betaling første virkedag etter fortolling. *Skattekontoret* kan fastsette en nærmere frist for når på forfallsdagen betaling må ha skjedd.

§ 14-10 annet og tredje ledd skal lyde:

(2) *Skattekontoret* kan begjære varen solgt 14 dager etter at skriftlig varsel er sendt tollskyldneren. Ved salg etter tolloven § 4-2 tredje ledd og § 16-14 skal tollskyldneren om mulig varsles. Har tollskyldneren ukjent adresse, kan salget skje 14 dager etter at varene er hentet inn eller tilbakeholdt etter tolloven §§ 4-2 og 16-12, eller når fristen tollregionen har satt for tollekspedisjon av varene er utløpt.

(3) *Skattekontoret kan angi om varene skal selges i fortollet eller ufortollet stand.*

§ 14-10 nytt sjette ledd skal lyde:

(6) *Departementet kan i forskrift gi nærmere regler til utfylling og gjennomføring av denne paragrafen, herunder om skattekontorets adgang til å kreve dekket omkostninger.*

§ 14-11 skal lyde:

§ 14-11. *Stansning av kjøretøy*

(1) Dersom krav på årsavgift, vektårsavgift, engangsavgift, omregistreringsavgift eller avgift for urettmessig bruk av merket mineralolje ikke betales til rett tid, kan *skattekontoret* bestemme at bruken av det motorkjøretøyet som kravene knytter seg til, skal stanses inntil avgiftene er betalt. Det samme gjelder dersom påbud eller bestemmelser gitt i medhold av lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter § 1, ikke etterkommes.

(2) Dersom krav som nevnt i første ledd ikke betales til rett tid, kan registreringsmyndigheten nekte på- eller omregistrering i Statens vegvesens motorvognregister.

(3) Kjøretøy som er bestemt stanset i medhold av første ledd, kan avskiltes. *Skattekontoret* kan be *tollmyndighetene*, politi, lensmann eller annen offentlig myndighet om å gjennomføre avskiltingen.

(4) *Skattekontorets* stansningsrett kan bortfalle ved rettsvinning etter lov 2. juni 1978 nr. 37 om godtroerverv av løvsøre. Dette gjelder likevel ikke overfor personer som er ansvarlige for avgiften etter §§ 16-40 og 16-41.

(5) Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om betaling av gebyr til dekning av utgifter påløpt ved avskiltingen, og om fremgangsmåten for stansning.

§ 14-20 første ledd skal lyde:

(1) *Skattekontoret* kan innvilge kreditt for toll og merverdiavgift og særavgifter som oppstår ved innførsel.

§ 14-20 tredje ledd skal lyde:

(3) *Skattekontoret* kan stille vilkår om sikkerhet før kreditt innvilges, eller senere.

§ 14-21 første og andre ledd skal lyde:

(1) *Skattekontoret* skal ved registrering av avgiftspliktige kreve at det stilles sikkerhet for skyldig engangsavgift på motorvogn. De nærmere kravene til sikkerheten, herunder sikkerhetens omfang, fastsettes av *skattekontoret* ved registreringen, og kan senere endres.

(2) *Skattekontoret* kan kreve at virksomheter som er registrert som avgiftspliktige etter særavgiftsloven, stiller sikkerhet for fremtidig skyldig avgift. Krav om sikkerhetsstillelse kan stilles ved registrering av virksomheten eller senere. De nærmere kravene til sikkerhet, herunder sikkerhetens omfang, fastsettes av *skattekontoret* i det enkelte tilfellet.

§ 15-1 andre ledd skal lyde:

(2) Avgjørelser som nevnt i første ledd treffes av innkrevingsmyndighetene. *Skattedirektoratet fastsetter* nærmere regler om innkrevingsmyndighetens kompetanse.

§ 15-2 tredje ledd skal lyde:

(3) Avgjørelser etter denne paragraf treffes av innkrevingsmyndighetene. *Skattedirektoratet fastsetter* nærmere regler om innkrevingsmyndighetens kompetanse.

§ 17-1 tredje ledd skal lyde:

(3) Departementet kan gi instruks om utøvelsen av statens partsstilling generelt og i enkeltsak. Departementet kan i enkeltsaker eller i grupper av saker overta utøvelsen av statens partsstilling eller overføre den til et annet organ i *skatteetaten*.

§ 17-2 første ledd skal lyde:

(1) Rettslig prøving av andre avgjørelser etter skattebetalingsloven rettes mot staten som saksøkt. Søksmål anlegges for retten i det distriktet hvor det angrepne vedtak er truffet i første instans når *skatteoppkrever* er innkrevingsmyndighet. Søksmål i saker hvor skattekontoret er innkrevingsmyndighet, skal anlegges etter vernetingsreglene i lov 17. juni 2005 nr. 90 om mekling og rettergang i sivile tvister (tviseloven). Statens partsstilling utøves av innkrevings-

myndigheten for kravet. Bestemmelsene i § 17-1 tredje og sjette ledd gjelder tilsvarende.

Flertallet går videre imot regjeringens forslag til lovendringer, som er knyttet til overføring av skatteoppkreverfunksjonen, i lov om avgift av kull m.v. fra Svalbard, veitrafikkloven, eiedomsskattelova, fjellova, ligningsloven romertall III, rettsgebyrloven, folketrygdloven, brann- og eksplosjonsvernloven, vass- og avløpsanleggslova, og a-opplysningsloven.

Flertallet slutter seg for øvrig til regjeringens forslag.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti viser til at regjeringen har foreslått å overføre skatteoppkreverfunksjonen fra kommunene til staten med virkning fra 1. januar 2016.

Disse medlemmer støtter ikke dette forslaget. Disse medlemmer viser til at det er flere uavklarte spørsmål knyttet til bl.a. virksomhetsoverdragelse og ansattes rettigheter og konsekvenser for kommunene som følge av regjeringens forslag. Disse medlemmer støtter på denne bakgrunn ikke regjeringens forslag til endringer i skattebetalingsloven knyttet til å overføre skatteoppkreverfunksjonen fra kommunene til staten.

Disse medlemmer vil også bemerke at skatteoppkreverfunksjonen er viktig for kommunene og kommunenes økonomiske fagmiljø og at det derfor står i direkte motstrid til hensikten med den såkalte kommunereformen å frata kommunene denne oppgaven. Kommunene har lyktes svært godt som skatteoppkrevere, blant annet fordi nærhet til skatteyterne bidrar til høy innkrevingsgrad og god service. Nærhet og god lokalkunnskap er også viktig for effektiv og målrettet arbeidsgiverkontroll. Disse medlemmer viser til at regjeringens forslag innebærer en omfattende strukturendring. 288 desentraliserte kommunale kemnerkontorer reduseres til 33 sentraliserte statlige enheter der hovedtyngden av arbeidsplassene lokaliseres i de største byene. Sentraliseringseffekten vil bli ytterligere forsterket når Skatteetatens kontorstrukturreform skal realiseres i 2016/2017. Dette viser at regjeringen systematisk sentraliserer offentlig sektor til tross for at man påstår det motsatte.

Disse medlemmer går imot regjeringens forslag om overføring av forvaltningen av særavgifter for registrerte avgiftspliktige virksomheter og for motorvognavgiftene til Skatteetaten.

Disse medlemmer støtter heller ikke regjeringens forslag om å samle innkreving av toll, skatt og avgift i Skatteetaten fra 1. januar 2016, jf. Innst. 5 S (2014–2015).

Disse medlemmer går på denne bakgrunn imot regjeringens forslag til endringer i skattebetalingsloven romertall I, særavgiftsloven, motorkjøretøy- og båtavgiftsloven, alkoholloven og merverdiavgiftsloven romertall II i tillegg til regjeringens forslag til endringer i lov om avgift av kull m.v. fra Svalbard, veitrafikkloven, eidegodsloven, fjellova, ligningsloven romertall III, rettsgebyrloven, folketrygdloven, brann- og eksplosjonsvernloven, vass- og avløpsanleggslova, og a-opplysningsloven.

15. A-opplysningslovens virkeområde

15.1 Sammendrag

I Skatteetaten sitt arbeid med å modernisere innsendinga av grunnlagsdata, er det komme forslag om at individuelle pensjonsavtalar etter skattelova (IPA) og individuelle pensjonsavtalar etter lov om individuell pensjonsordning (IPS) og eingongsutbetalningar etter innskotspensjonslova skal vere omfatta av a-opplysningslova sitt virkeområde. Ytingar som oppgavegivarane pliktar å rapportere inn etter a-opplysningslova, er ofte underlagde månadlege oppgjer, dette gjeld òg for løpande ytingar frå individuelle pensjonsavtalar.

Det er opplysningsplikt om løpande utbetalningar frå individuelle pensjonsavtalar (IPA og IPS), til dømes uføreytingar (tidlegare uførepensjon) og eingongsutbetalningar, etter likningslova § 5-5 nr. 3, og dette blir årleg rapportert inn som likningsoppgåver for individuelle pensjonsordningar. Løpande pensjonsytingar som blir utbetalte frå ein individuell pensjonsavtale, til dømes IPA, blir òg omfatta av opplysningsplikta i likningslova § 5-2 nr. 1 bokstav b, men denne plikta er ikkje lagd til grunn når ein rapporterer inn i gjeldande ordning. Opplysningar som blir omfatta av likningslova § 5-2, pliktas med verknad frå 1. januar 2015 rapportert inn etter reglane i a-opplysningslova ved at ein leverer a-meldingar. Det er opplysningsplikt om eingongsutbetaling etter innskotspensjonslova § 7-7 fjerde ledd etter likningslova § 5-5 nr. 3, og desse utbetalingane blir årleg rapporterte inn som likningsoppgåver for individuelle pensjonsordningar.

Det følgjer av tilvisingsføresegna i a-opplysningslova § 3 kva for opplysningar a-ordninga omfattar. Det følgjer av føresegna at alle opplysningar som blir omfatta av føresegnene om opplysningsplikt i likningslova § 5-2, skattebetalingslova § 5-11, folketrygdlova §§ 24-2, 25-1 andre ledd og 25-10, jf. § 21-4, statistikklova § 2-2 og svalbardskattelova § 5-2 femte ledd, er plikta rapportert inn etter reglane i a-opplysningslova.

Departementet foreslår å endre i likningslova § 5-2 slik at eingongsutbetalingane som er nemnde ovanfor, blir omfatta av a-opplysningslova sitt virke-

område. Alminnelege pensjonsutbetalningar kan bli overførte utan at det er nødvendig med lovendring. Vidare rår ein til at likningslova § 5-5 nr. 3 tredje og fjerde punktum blir oppheva.

Frå 1. januar 2015 er folketrygda sin uførepensjon og uførepensjon frå andre ordningar enn folketrygda erstatta av ny uføretrygd. Skattlegginga av ny uføretrygd på same vis som lønn inneber at uføretrygd og uføreytingar frå andre ordningar ikkje lenger blir omfatta av pensjonomgrepet i likningslova § 5-2 nr. 1 bokstav b, og føresegna må derfor endrast. Departementet foreslår at likningslova § 5-2 blir endra slik at det går klart fram at uføretrygd og uføreytingar blir omfatta av føresegnene og av a-opplysningslova sitt virkeområde.

Ein rår til at den nye ordninga for innrapportering tek til å gjelde straks, med verknad for ytingar som er utbetalte i inntektsåret 2015, med ei overgangsordning for utbetalningar for 2015.

15.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens forslag.

16. Kassasystem-regelverk

16.1 Sammendrag

Svart økonomi fører til reduserte skatteinntekter for stat og kommune og at middel ikkje kjem fellesskapet til gode. Samstundes har svart økonomi andre negative konsekvensar ved at det gir urettferdige konkurransevilkår for næringslivet og grobotn for annan økonomisk kriminalitet.

Dagens kassasystem er vanskelege å kontrollere, og manglande krav til systema skapar store utfordringar i kampen mot svart økonomi i kontantbransjane. Departementet foreslår derfor nye og strengare reglar for kassasystem. Dei nye reglane vil gjere det vanskelegare å skjule kontantomsetnad gjennom manipulasjon av kassasystem.

Dei nye reglane stiller krav til kassasystem, under dette reglar om påbodne og forbodne funksjonar, kvittering og rapportar og sikring av elektronisk journal. Vidare legg dei foreslåtte reglane nye plikter på leverandørar av kassasystem og bokføringspliktige brukarar av kassasystem. Leverandørar må oppgradere dagens system og levere ei produktfråsegn til skattekontoret før kassasystemet blir tilbode for sal, utleige eller utlån. Dei bokføringspliktige må skaffe nytt kassasystem med produktfråsegn og oppfylle enkelte nærare oppgjevne brukskrav. Ved manglande etterleving av reglane blir det foreslått at skattekontoret blir gitt ein heimel til å påleggje leverandørar tvangsmulkt og brotsgebyr, og dei bokføringspliktige brotsgebyr.

Det blir foreslått å leggje inn krav til kassasystem, leverandørane sine plikter og heimlar for å påleggje leverandørar brotsgebyr og tvangsmulkt i ny lov om kassasystem med tilhøyrande forskrift. Det blir foreslått at pliktene for bokføringspliktige brukarar av kassasystem blir plasserte i bokføringslova ny § 10a og i bokføringsforskrifta. Det er gjort forslag om at heimlane for å påleggje dei bokføringspliktige brotsgebyr, blir tekne inn i likningslova ny § 10-10 og meirverdiavgiftslova ny § 21-1a.

I samband med forslaga om nye administrative reaksjonar for leverandørar av kassasystem og dei bokføringspliktige, blir det òg foreslått enkelte endringar i skattebetalingslova § 1-1 tredje ledd og § 10-51.

Departementet foreslår at dei nye reglane trer i kraft frå 1. januar 2017. For at oppgradering eller anskaffing av nytt kassasystem i størst mogleg grad skal kunne skje som ledd i ordinær utskifting eller oppgradering, blir det foreslått at fristen for utfasing av kassasystem som ikkje tilfredsstillar krava, blir sett til 1. januar 2019. Det blir òg foreslått at heimlane for å påleggje bokføringspliktige brotsgebyr, først skal setjast i verk frå dette tidspunktet.

Forslag til regelverk for kassasystem vil først og fremst ha økonomiske og administrative konsekvensar for leverandørar av kassasystem, bokføringspliktige brukarar av kassasystem og staten.

Bakgrunnen for nytt regelverk er nærare skildra under proposisjonens punkt 16.2. Under punkt 16.3 i proposisjonen blir høyringa omtala, og i punkt 16.4 er det gitt ei overordna omtale av forslaget, medrekna virkefelt og val av teknisk løysing. Nye krav til kassasystem og leverandørar av kassasystem og nye krav til dei bokføringspliktige blir omtala under proposisjonens punkt 16.5 og 16.6, medan forslag til nye administrative reaksjonar for leverandørar av kassasystem og dei bokføringspliktige og endringane i skattebetalingslova er omtala under punkt 16.7 i proposisjonen. I punkt 16.8 er det gitt ei omtale av regelverket opp mot reglane i EØS og WTO. Iverksetjing og økonomiske og administrative konsekvensar er omtala under punkt 16.9 og 16.10 i proposisjonen.

16.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens forslag.

17. Merverdiavgift for aviser

17.1 Sammendrag

Omsetning av aviser er fritatt for meirverdiavgift. Fritak inneber at ein ved omsetning av avisa skal berekne (utgåande) meirverdiavgift med nullsats, men at ein likevel kan trekke ifrå (inngåande) meirverdiavgift på varer og tenester som er til bruk i føre-

taket. Fritak er dermed ei indirekte støtte gjennom meirverdiavgiftssystemet.

Fritaket gjeld berre aviser som er trykte på papir. Aviser i elektronisk form er elektroniske tenester som skal ha meirverdiavgift med 25 pst.

I Sundvolden-erklæringa la regjeringa til grunn at det skal arbeidast med sikte på å innføre ein felles sats for papiraviser og elektroniske aviser. I avtala mellom Høgre, Fremskrittspartiet, Kristeleg Folkeparti og Venstre om budsjettet for 2015, sjå Innst. 2 S Tillegg 1 (2014–2015), ber fleirtalet om at regjeringa notifiserer til EFTAs overvaksingsorgan (ESA) både eit fritak (null-sats) og ein låg sats på 8 pst.

Regjeringa tek sikte på å notifisere fritak for meirverdiavgift (null-sats) for e-aviser, dvs. alle nyhende- og aktualitetstenester som tekst, lyd og bilde. Fritaket vil da og gjelde tv-nyhende, i tillegg til nyhende på mobil og nettbrett. Notifikasjonen vil bli utarbeida av Finansdepartementet i samråd med Kulturdepartementet.

Den nærare avgrensinga av fritaket må avklarast i notifikasjonsprosessen med ESA.

17.2 Komiteens merknader

Komiteen tar omtalen til orientering.

18. Merverdiavgift for elbiler

18.1 Sammendrag

Omsetning av elbilar er fritatt for meirverdiavgift. I behandlinga av statsbudsjettet for 2014 blei det vedteke å fritta leasing av elbilar og omsetning av batteri til elbilar, sjå Innst. 4 L (2013–2014). Fritaket trer i kraft frå den tid Kongen bestemmer.

Fritak for meirverdiavgift kan vere offentleg støtte etter EØS-avtalen. Gjeldande fritak for omsetning av elbilar og den vedtekne utvidinga til leasing av elbilar og omsetning av elbilbatteri, blei notifisert til EFTA sitt overvaksingsorgan (ESA) 4. november 2015. ESA godkjende fritaket 21. april 2015. ESA legg til grunn at fritaket er offentleg støtte, men at det er i samsvar med EØS-avtalen. Godkjenninga gjelder òg dei andre fordelane som elbilar har og gjelder ut 2017.

Departementet vil setje i verk fritaket frå 1. juli 2015, mens Skattedirektoratet vil fastsetje forskrift om fritaket for leasing av elbilar og omsetning av batteri til elbilar frå same dato. På svært usikkert grunnlag kan ein anslå at fritak for meirverdiavgift ved leasing av elbilar og omsetning av elbilbatteri frå 1. juli 2015 gir eit provenytap på om lag 40 mill. kroner påløpt og 25 mill. kroner bokført i 2015.

18.2 Komiteens merknader

Komiteen tar omtalen til orientering.

19. Petroleumsskatt – særskilt avskrivingsregel LNG-anlegg

19.1 Sammendrag

Selskapa som driv utvinning og røyrleidnings-transport av petroleum på norsk kontinentalsokkel blir skattlagde etter særreglane i lov 13. juni 1975 nr. 35 om skattlegging av undersjøiske petroleumsforkomster m.v. (heretter petroleumsskattelova).

Kostnader til erverv av røyrleidning og produksjonsinnretning med installasjonar som er ein del av eller høyrer til innretninga kan avskrivast lineært med inntil 16 2/3 per år, jf. petroleumsskattelova § 3 b andre punktum.

For å sikre utbygging av Snøhvit-feltet i Barentshavet blei det i 2001 vedteke ein særskild regel for avskrivning med inntil 33 1/3 pst. per år av investeringar i nytt storskala LNG-anlegg, jf. Ot.prp. nr. 16 (2001–2002). Ordninga blei klaga inn for overvåkingsorganet til EFTA (ESA) med påstand om at den var i strid med reglane om statsstønad. For å sikre ei rask avklaring, og for å klargjere rammevilkåra for utbygging av Snøhvit, blei regelen i petroleumsskattelova endra til å gjelde nytt storskala LNG-anlegg i Finnmark fylke eller i kommunane Kåfjord, Skjervøy, Nordreisa eller Kvænangen i Troms fylke, jf. petroleumsskattelova § 3 b tredje punktum.

Departementet viser til omtalen i Ot.prp. nr. 84 (2001–2002) om den geografisk avgrensa særregelen i petroleumsskattelova. Stønadsordninga og den individuelle stønaden til Snøhvit blei godkjend av ESA i 2002 som regional statsstønad. I 2006 godkjende ESA stønadsordninga etter dei retningslinene for statsstønad som gjaldt frå 2007.

Frå 1. juli 2014 kom det nye retningslinjer frå ESA om regional statsstønad. I Revidert nasjonalbudsjett 2014 sa regjeringa at den ønskjer at den gunstige avskrivingsregelen i petroleumsskattelova for LNG-anlegg i Finnmark fylke og nokre kommunar i Nord-Troms skal gjelde vidare framover, men at det var usikkert om ordninga ville bli godkjend etter dei nye retningslinene for regional statsstønad. Regjeringa sa òg at den fortset arbeidet med å kartleggje handlingsrommet for stønad til energisektoren med sikte på å få stønadsordninga godkjend etter reglane i EØS-avtalen om statsstønad. Departementet viser òg til omtala i Meld. St.1 (2014–2015).

Bellona klaga i 2014 inn Noreg for ESA fordi den individuelle stønaden til Snøhvit ikkje var notifisert på nytt etter 2006. I brev av 26. september 2014 informerte ESA om at den individuelle stønaden til Snøhvit blei godkjend i 2002, og ikkje treng å bli godkjend på nytt sjølv om det blir vedteke nye regionale retningslinjer for statsstønad.

I brev av 21. november 2014 er det avklart at ESA meiner at sjølv den gunstige avskrivingsrege-

len i petroleumsskattelova kan gjelde vidare framover utan å bli notifisert og godkjend som ei stønadsordning. Føresetnaden er at det berre er Snøhvit som får stønad etter heimelen, og at eventuelle nye prosjekt som kjem innanfor avskrivingsregelen blir notifisert individuelt som statsstønad. Individuell notifisering er uansett påkravd for all stønad til investeringar i den storleiken eit LNG-anlegg er. På bakgrunn av avklaringa frå ESA legg regjeringa til grunn at det ikkje er nødvendig å få godkjend sjølv avskrivingsregelen som ei stønadsordning.

19.2 Komiteens merknader

Komiteen tar omtalen til orientering.

20. Rettelser i lovtekst

20.1 Sammendrag

Svalbardskatteloven § 3-2, skatteloven § 15-4 fjerde ledd og § 6-71 i tillegg til merverdiavgiftsloven § 15-4 første ledd er omtalt i kapittel 20 i proposisjonen med forslag til rettelsjer i lovtekst.

20.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens forslag.

21. Andre forslag og merknader

21.1 Land-for-land-rapportering

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti viser til at land-for-land-rapporteringen (LLR), som ble innført av den forrige regjeringen, har vært et viktig steg for å sikre større åpenhet om grunnleggende finansiell informasjon. Samtidig finnes det hull som vil være til hinder for en effektiv oppfylging av intensjonen med regelverket. Disse medlemmer mener det gjenstår noen justeringer før LLR kan sikre en tilfredsstillende rapportering. Det er tre grep som vil føre til kraftige forbedringer:

For det første må alle land som er inkludert i den finansielle rapporteringen av oppstrømsresultater omfattes av forskriften for land-for-land-rapporteringen. Disse medlemmer vil vise til den rådende tvilen om hvorvidt det kun er produsentlandene, eller om det er alle landene som er med i inntekts- og kostnadskjeden knyttet til oppstrømsvirksomhet, som er omfattet av reglene, og mener rapporteringen blir ineffektiv dersom det kun er produsentlandene som blir inkludert. Disse medlemmer vil i denne sammenheng vise til at det i reglene i USA og EU ikke foreligger unntak for rapportering av land, og mener det heller ikke bør gjøre det i Norge. Disse medlemmer mener det bør fremgå spesifikt i for-

skriften at konsernrapporteringen skal være i tråd med finansregnskapstall for oppstrømsvirksomheten, og at det er denne koblingen til regnskapet som er avgjørende for at betalte skatter skal ha troverdighet blant investorer, media, myndigheter og sivilsamfunn.

Disse medlemmer mener for det andre at land-for-land-rapporteringens nøkkeltall i sin helhet må tas inn som note til årsregnskapet istedenfor å henvise til separat rapportering. For det tredje er det en del uheldige unntak som må fjernes. Disse medlemmer mener forskriften gir omgåelsesmuligheter ved at datterselskap «kan utelates fra den konsoliderte oppstillingen». Disse medlemmer vil videre påpeke at loven sier at Finansdepartementet kan lage regler som unntar selskaper under en viss størrelse, så vel som «andre unntak». Disse medlemmer mener dette i praksis gir åpning for at et hvilket som helst unntak kan komme på hvilket som helst tidspunkt.

Disse medlemmer fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen gjøre endringer i forskriften om land-for-land-rapportering som kan synliggjøre uønsket skattetilpasning, herunder forslag om utvidet land-for-land-rapportering som sikrer en sterkere kobling mellom land-for-land-rapportering og årsregnskap.»

22. Forslag fra mindretall

Forslag fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti:

Forslag 1

Stortinget ber regjeringen gjøre endringer i forskriften om land-for-land-rapportering som kan synliggjøre uønsket skattetilpasning, herunder forslag om utvidet land-for-land-rapportering som sikrer en sterkere kobling mellom land-for-land-rapportering og årsregnskap.

23. Komiteens tilråding

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til proposisjonen og rå Stortinget til å gjøre følgende

vedtak til lover:

A.

Vedtak til lov

om endringer i lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter

I

I lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter gjer ein følgjande endringar:

§ 5a skal lyde:

§ 5a. Reglene i tolloven §§ 13-5, 13-6 og 16-16 om pålegg om bokføring og vedtak om tvangsmulkt gjelder tilsvarende når *avgiftsmyndighetene* utøver kontroll i medhold av forskrift gitt med hjemmel i denne lov § 1.

§ 6 andre ledd skal lyde:

Departementet kan bestemme at politiet, skattemyndighetene, *Toll- og avgiftsetaten* og Mattilsynet uten hinder av taushetsplikt plikter å gi *avgiftsmyndighetene* nødvendige opplysninger for behandling av søknader om registrering for avgift på alkoholholdige drikkevarer.

§ 7 skal lyde:

§ 7. Reglene om taushetsplikt mv. i tolloven § 12-1 gjelder tilsvarende for *avgiftsmyndighetenes* arbeid knyttet til denne lov.

II

Endringane under I tek til å gjelde 1. januar 2016.

B.

Vedtak til lov

om endringer i lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgift vedrørende motorkjøretøyer og båter

I

I lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter gjer ein følgjande endringar:

§ 5a skal lyde:

§ 5a. Reglene i tolloven §§ 13-5, 13-6 og 16-16 om pålegg om bokføring og vedtak om tvangsmulkt gjelder tilsvarende når *avgiftsmyndighetene* utøver kontroll i medhold av forskrift gitt med hjemmel i denne lov § 1.

§ 10 skal lyde:

§ 10. Reglene om taushetsplikt mv. i lov om toll og vareførsel § 12-1 gjelder tilsvarende for *avgiftsmyndighetenes* arbeid knyttet til denne lov.

II

Endringane under I tek til å gjelde 1. januar 2016.

C.

Vedtak til lov

om endringar i lov 13. juni 1975 nr. 35 om skattlegging av undersjøiske petroleumforekomster m.v.

I

I lov 13. juni 1975 nr. 35 om skattlegging av undersjøiske petroleumforekomster m.v. gjer ein følgjande endringar:

§ 6 nr. 1 til nr. 4 skal lyde:

1. Skattepliktige som driver utvinning og rørledningstransport av petroleum:

- a) Skattepliktige som driver virksomhet som nevnt i lovens § 5, første ledd, lignede av *Oljeskattekontoret* for formue i og inntekt av slik virksomhet. Departementet kan gjøre vedtak om at *Oljeskattekontoret* også skal utføre ligning av statsskatt på annen formue og inntekt som slike skattepliktige har. Departementet gir nærmere forskrifter om gjennomføringen av denne *bestemmelse*.
- b) Klage over ligning av formue i og inntekt av utvinning og rørledningstransport som nevnt i § 5, første ledd, behandles av en særskilt klagenemnd. Klagefristen er 3 uker regnet fra det tidspunkt ligningen utlegges. Nemnda avgjør klagen ved kjennelse.

I den utstrekning en klage gjelder et spørsmål som Klagenemnda finner er av liten betydning for den utlignede skatt, kan Klagenemnda uten realitetsbehandling gjøre vedtak om å endre ligningen for vedkommende år til gunst for den skattepliktige. Vedtak etter første punktum får ingen rettsvirkning for samme eller tilsvarende spørsmål i andre inntektsår.

Klagenemnda avgjør klage over bindende

forhåndsuttalelser avgitt av Oljeskattekontoret etter § 6 nr. 4.

Vedtak i nemnda skjer ved kjennelse som ikke kan påklages.

Når Klagenemnda endrer en ligningsavgjørelse til gunst for den skattepliktige, skal Oljeskattekontoret tilkjenne den skattepliktige hel eller delvis dekning av sakskostnader. Den skattepliktige kan påklage Oljeskattekontorets sakskostnadsavgjørelse til *Klagenemnda*. Ligningsloven § 9-11 gjelder tilsvarende.

- c) Klagenemnda for petroleumsskatt skal ha inntil 7 medlemmer, herav 1 leder og 1 nestleder som begge fyller kravene etter domstolsloven § 54 første ledd. Medlemmene i nemnda oppnevnes av Kongen.

Klagenemnda kan gjøre vedtak om å dele seg i 2 avdelinger, hver på 3 medlemmer. Nemndas leder og nestleder skal etter slikt vedtak styre hver sin avdeling. Vedtak i avdelingene må være enstemmig.

Klagenemnda gjør vedtak om hvilke saker som blir å avgjøre i avdelingene. Vedtak i klagesak kan ikke angripes på det grunnlag at klagen ikke har vært avgjort i samlet nemnd.

Når en sak avgjøres av den samlede Klagenemnd, skal minst 5 medlemmer delta i avgjørelsen. En av disse skal være nemndas leder eller nestleder.

Departementet kan gi forskrifter om Klagenemndas organisasjon og saksbehandling, herunder om gjennomføringen av inndeling av nemnda i avdelinger. Det er et vilkår at nemnda har hatt anledning til å uttale seg.

- d) *Oljeskattekontoret* eller Klagenemnda avgjør hva som skal anses som skattepliktig inntekt og fradragsberettiget kostnad for finansielle poster som nevnt i § 3 d annet til syvende ledd.

Når klage etter bokstav b) er avgjort, treffes avgjørelse om fordeling mellom distrikter i riket av formue og inntekt, herunder utgifter, underskudd eller tap, som ikke er tatt med ved ligningen etter bokstav a), jf. bokstav b), etter bestemmelsene i lov av 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven).

- e) Saker som skal avgjøres av *Klagenemnda* legges frem av Oljeskattekontoret. Oljeskattekontoret har samme rettigheter og plikter som skattekontoret og lederen av skattekontoret er tillagt etter skattelovgivningen. Arbeidsgodtgjørelse til medlemmer av *Klagenemnda* fastsettes av vedkommende departement.
- f) For endring uten klage av ligning av formue i og inntekt av utvinning og rørledningstransport som nevnt i § 5, første ledd gjelder reglene i lignings-

loven kapittel 9 med unntak som følger av bestemmelsene nedenfor.

Oljeskattekontoret tar opp spørsmål om endring av ligning etter ligningslovens § 9-5 nr. 1 og 2.

Oljeskattekontoret er vedtaksmyndighet i første instans i alle saker som gjelder endring av ligning uten klage. Endring av ligning etter domstolsavgjørelser behandles etter reglene i ligningslovens kapittel 8 eller 9.

For Oljeskattekontorets avgjørelser om å fravike poster i selvangivelsen under ligningsbehandlingen etter kapittel 8 gjelder ligningsloven § 3-11 tilsvarende.

2. Andre skattepliktige enn de som er nevnt i nr. 1: Andre skattepliktige enn de som er nevnt i nr. 1 ligger ved skattekontoret. Skattelovgivningens regler for skattytere som ikke har varig tilknytning til riket og sjømenn bosatt i utlandet, gjelder tilsvarende.

3. Søksmål.

Søksmål om skatt fastsatt etter nr. 1 reises mot staten. Statens partsstilling utøves av *Oljeskattekontoret*. Ligningsloven § 11-1 nr. 3 annet og tredje punktum gjelder tilsvarende. Slikt søksmål kan bare reises mot avgjørelse i klagesak etter nr. 1 bokstav *b*. Frist for søksmål er 6 måneder fra det tidspunkt klagen er avgjort. Klagenemnda kan i særlige tilfeller gjøre vedtak om at det likevel kan reises søksmål mot avgjørelse i *Oljeskattekontoret* etter nr. 1 bokstav *a*.

Søksmål kan uten hinder av bestemmelsen i første ledd reises dersom klagen ikke er avgjort innen ett år etter utløpet av klagefristen.

4. *Oljeskattekontoret* kan på anmodning fra skattepliktig som driver virksomhet som nevnt i § 5 første ledd, avgi forhåndsuttalelse om de skattemessige virkninger av en konkret, forestående disposisjon i slik virksomhet før den gjennomføres. Dette gjelder bare når det er av vesentlig betydning å få klarlagt virkningene før gjennomføring. *Kontorets* avgjørelse om ikke å avgi slik uttalelse kan ikke påklages. Forhåndsuttalelse *kan påklages, men ikke* prøves for domstol. Avgitt forhåndsuttalelse skal legges til grunn som bindende ved ligningen dersom den skattepliktige krever det og den faktiske gjennomføringen av disposisjonen er i samsvar med forutsetningene for uttalelsen. Ligning hvor forhåndsuttalelse er lagt til grunn for den skattepliktige kan påklages etter de ellers gjeldende bestemmelser. Hvor ikke annet følger av denne lov eller forskrift gitt i medhold av denne lov, gjelder ligningslovens bestemmelser for ligningsvedtak så langt de passer for uttalelser gitt etter denne bestemmelse. For forhåndsuttalelse betales gebyr til statskassen med 25 ganger rettsgebyret. Departementet kan gi nærmere forskrifter til utfylling og gjennomføring av denne bestemmelse.

II

Endringane under I tek til å gjelde straks med verknad frå og med 1. juli 2015.

D.

Vedtak til lov

om endringar i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven)

I

I lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) gjer ein følgjande endring:

§ 2-4 skal lyde:

§ 2-4. *Særskilte ligningsmyndigheter*

For skattyter som driver utvinning, behandling og rørledningstransport av petroleum i område som nevnt i petroleumsskatteloven § 1, er *Oljeskattekontoret* og Klagenemnda for petroleumsskatt særskilte ligningsmyndigheter, jf. petroleumsskatteloven § 6. Departementet kan gi nærmere forskrifter til denne paragrafen.

II

I lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) gjer ein følgjande endringar:

§ 5-2 nr. 1 bokstav *b* skal lyde:

b. pensjon, *uføretrygd etter folketrygdloven kapittel 12, uføreytelser fra andre ordninger*, introduksjonsstønad etter introduksjonsloven, kvalifiseringsstønad etter lov 18. desember 2009 nr. 131 om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen, føderåd i jord- og skogbruk, livrente som ledd i pensjonsordning i arbeidsforhold, engangs- og avlønnsbeløp for slike ytelser, underholdsbidrag, foreldrepenge, dagpenger under arbeidsløshet, sykepenge og lignende ytelser som skal regnes som skattepliktig inntekt for mottakeren,

§ 5-2 nr. 1 ny bokstav *l* skal lyde:

l. *engangsutbetalinger til rettighetshaver, begunstiget, bo eller arving etter lov 27. juni 2008 nr. 62 om individuell pensjonsordning eller etter forsikringsbevis eller pensjonskapitalbevis utgått fra en individuell pensjonsavtale etter skatteloven (IPA). Det samme gjelder for engangsutbetalinger etter innskuddspensjonsloven.*

§ 5-5 nr. 3 tredje og fjerde punktum blir oppheva.

III

I lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) gjer ein følgjande endring:

Ny § 10-10 skal lyde:

§ 10-10. Overtredelsesgebyr ved manglende etterlevelse av pliktene til å registrere og dokumentere kontantsalg

1. Skattekontoret kan ilegge en bokføringspliktig som forsettlig eller uaktsomt overtrer sine plikter til å registrere og dokumentere kontantsalg etter regler gitt i eller i medhold av bokføringsloven § 10 a overtredelsesgebyr.

2. Gebyret skal utgjøre 15 rettsgebyr, jf. rettsgebyrloven § 1 annet ledd. Ved gjentatt overtredelse innen tolv måneder fra ileggelsen av gebyret skal gebyret utgjøre 40 rettsgebyr.

3. Vedtak om overtredelsesgebyr kan påklages til Skattedirektoratet innen tre uker.

4. Gebyret tilfaller statskassen.

IV

Endringane under I tek til å gjelde straks med verknad frå og med 1. juli 2015.

Endringane under II tek straks til å gjelde med verknad for ytingar utbetalte i 2015, men likevel slik at ytingar utbetalte i 2015 kan rapporterast samla ein gong seinast 5. januar 2016.

Endringane under III tek til å gjelde 1. januar 2016.

Endringa under IV tek til å gjelde 1. januar 2019.

E.

Vedtak til lov

om endringar i lov 2. juni 1989 nr. 27 om omsetning av alkoholholdig drikk m.v. (alkoholloven)

I

I lov 2. juni 1989 nr. 27 om omsetning av alkoholholdig drikk m.v. (alkoholloven) gjer ein følgjande endringar:

§ 1-4c første ledd første punktum skal lyde:

Engrossalg av alkoholholdig drikk kan bare skje på grunnlag av registrering som avgiftspliktig virksomhet hos *avgiftsmyndighetene*.

§ 1-4c femte ledd skal lyde:

Kontroll med utøvelsen av engrossalg tilligger *avgiftsmyndighetene*.

§ 1-14 andre ledd andre punktum skal lyde:

Departementet kan gi forskrifter om føring og bruk av registeret, og om bevillingsmyndighetenes, *avgiftsmyndighetenes og tollmyndighetenes* plikt til å avgi opplysninger til registeret.

II

Endringane under I tek til å gjelde 1. januar 2016.

F.

Vedtak til lov

til lov om endring i lov 29. november 1996 nr. 68 om skatt til Svalbard

I

I lov 29. november 1996 nr. 68 om skatt til Svalbard gjer ein følgjande endring:

§ 3-2 første ledd første punktum skal lyde:

Skatt av lønn, pensjoner og annen ytelse som nevnt i skatteloven 1 § 12-2 bokstavene *a, b, c og j* beregnes med en prosentvis fastsatt del av ytelsens bruttoverdi, jf. § 5-2.

II

Endringa under I tek til å gjelde straks med verknad frå og med inntektsåret 2015.

G.

Vedtak til lov

om endringar i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven)

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjer ein følgjande endringar:

§ 2-3 fjerde ledd bokstav *c* skal lyde:

c) utbetalingen skjer for å oppfylle forpliktelse som påhviler annen person, selskap eller innretning på grunnlag av tilskudd mv. som det er gitt fradrag for etter §§ 6-46, 6-47 og 6-72.

§ 5-12 sjetten ledd andre punktum skal lyde:

Fordel etter første punktum regnes ikke som inntekt når det gis fradrag for premiebetalingen etter §§ 6-45 og 6-72.

§ 6-45 første punktum skal lyde:

Fradrag for kostnad til sikring av pensjoner gis bare etter reglene i §§ 6-46, 6-47 og 6-72 når kostnaden ikke er pålagt i eller i medhold av lov.

Overskriften til §§ 6-70, 6-71 og ny 6-72 skal lyde:

Særlige bestemmelser om fradrag for utenlandske arbeidstakere *mv.* og begrenset skattepliktige

§ 6-70 tredje ledd bokstav c skal lyde:

c. tilskudd til pensjonsordning, jf. §§ 6-47 a og b og 6-72.

§ 6-71 første ledd første punktum skal lyde:

Personlig skattyter med begrenset skatteplikt etter § 2-3 kan kreve fradrag som om skatteplikten gjaldt all formue og inntekt etter § 2-1 niende ledd, når skattyteren er bosatt i annen EØS-stat og hele eller tilnærmet hele skattyterens inntekt av arbeid, pensjon, *uføreytelser* eller virksomhet i inntektsåret skattlegges i Norge.

Ny § 6-72 skal lyde:

§ 6-72. *Fradrag for tilskudd til utenlandsk pensjonsordning*

(1) *Statsborger i en EØS-stat som har inntekt fra arbeid, gis fradrag for tilskudd til utenlandsk pensjonsordning vedkommende er medlem av ved etablering av skatteplikt til Norge. Arbeidsgiver gis fradrag for tilskudd til utenlandsk pensjonsordning som nevnt i første punktum. Fradrag for tilskudd til utenlandsk pensjonsordning etter denne bestemmelsen kan ikke overstige grensene for innskudd etter tjenstepensjonsloven § 4-7 første og annet ledd.*

(2) *Statsborger i en EØS-stat som har inntekt fra virksomhet, gis fradrag for tilskudd til utenlandsk pensjonsordning vedkommende er medlem av ved etablering av skatteplikt til Norge. Fradrag for tilskudd til utenlandsk pensjonsordning etter denne bestemmelsen kan ikke overstige grensene for innskudd etter innskuddspensjonsloven § 2-3 annet ledd.*

(3) *Der medlemskap i en utenlandsk pensjonsordning etter første eller annet ledd kombineres med medlemskap i en norsk tjenstepensjonsordning, gis kun fradrag for tilskudd til den norske ordningen, jf. §§ 6-46 og 6-47.*

(4) *Departementet kan gi forskrift til utfylling og gjennomføring av denne paragraf.*

§ 11-21 første ledd bokstav c skal lyde:

c. *Fra et selskap som nevnt i første ledd bokstav a, b eller e til et tilsvarende selskap hjemmehørende i en stat Norge har inngått skatteavtale med. Ved overføring etter denne bestemmelsen fra selskap*

som nevnt i bokstav e, er det et vilkår at Norge etter folkerettslig overenskomst med den andre staten kan kreve bistand til innfordring.

II

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjer ein følgjande endring:

§ 18-3 andre ledd a nr. 3 skal lyde:

3. Departementet kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om verdsetting av kraft som forbrukes i skattyters produksjonsvirksomhet, og kraft som tas ut av eier og forbrukes i egen produksjonsvirksomhet, herunder selskap i samme konsern, til markedspris.

III

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjer ein følgjande endring:

§ 15-4 fjerde ledd skal lyde:

(4) Er ektefellene skilt eller separert i inntektsåret, kan den ektefellen som det meste av året har forsørget den andre, gis personfradrag i klasse 2 i stedet for fradrag for bidrag etter § 6-52.

IV

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjer ein følgjande endringar:

§ 14-45 tredje ledd skal lyde:

(3) Saldoen skal tillegges gevinster som ikke er inntektsført og fradras tap på driftsmidler som nevnt i § 14-53.

§ 14-51 skal lyde:

§ 14-51. *Avskrivning av vindkraftverk*

Driftsmidler i vindkraftverk ervervet fra og med inntektsåret 2015 til og med inntektsåret 2020, avskrives med like store årlige beløp over fem år. Det samme gjelder for internt nettanlegg og betongfundament for vindkraftverk. Departementet kan gi forskrift til utfylling og gjennomføring av bestemmelsen, herunder presisere hvilke driftsmidler bestemmelsen skal gjelde for

Gjeldande § 14-51 og § 14-52 blir til § 14-52 og ny § 14-53.

§ 14-71 første ledd skal lyde:

(1) Gevinst ved realisasjon av fast eiendom som ikke omfattes av §§ 14-40 til 14-48 eller § 14-53, kan kreves fritatt for inntektsbeskatning i det året da realisasjonen finner sted, så langt skattyteren som vederlag har mottatt ny fast eiendom som ledd i make-

skifte med kommune, fylkeskommune, staten eller selskap hvor kommune eller fylkeskommune eier minst 50 prosent av aksjene.

V

Endringane under I tek til å gjelde straks med verknad frå og med inntektsåret 2015.

Endringa under II tek til å gjelde straks med verknad frå og med inntektsåret 2016.

Endringa under III tek til å gjelde straks.

Endringane under IV gjelder frå den tid Kongen bestemmer.

H.

Vedtak til lov

om endring i lov 19. november 2004 nr. 73 om bokføring (bokføringsloven)

I

I lov 19. november 2004 nr. 73 om bokføring (bokføringsloven) gjer ein følgjande endring:

Ny § 10 a skal lyde:

§ 10 a. Særlige regler om dokumentasjon av kontantsalg

Bokføringspliktige skal registrere og dokumentere kontantsalg ved bruk av kassasystem med produktklæring som tilfredsstillir krav i kassasystemlova og krav etter forskrift gitt i medhold av kassasystemlova. Departementet kan i forskrift fastsette krav til bruk av kassasystem mv., herunder fastsette unntak.

II

Endringa under I tek til å gjelde 1. januar 2019.

I.

Vedtak til lov

om endringar i lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingsloven)

I

I lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingsloven) gjer ein følgjande endringar:

§ 2-1 skal lyde:

§ 2-1. Skatteoppkreverne for kommunene - formues- og inntektsskatt, trygdeavgift og arbeidsgiveravgift

(1) Formues- og inntektsskatt, trygdeavgift og arbeidsgiveravgift innkreves av den kommunale skatteoppkreveren. *Med mindre annet er bestemt gjelder dette også for tilknyttede krav som nevnt i § 1-1 tredje ledd bokstav a og b.*

(2) Forskuddstrekk og arbeidsgiveravgift skal betales til skatteoppkreveren for den kommunen hvor arbeidsgiveren er hjemmehørende eller har sitt hovedkontor. Forskuddstrekk fra selskaper og innlånere skal betales til skatteoppkreveren for den kommunen der selskapet eller innlåneren har sitt hovedkontor eller styret har sitt sete.

(3) Forskuddsskatt og restskatt skal betales til skatteoppkreveren for den kommunen skatten er skrevet ut for.

(4) Første til tredje ledd gjelder ikke *formues- og inntektsskatt for skattytere som ikke har varig tilknytning til riket og sjømenn bosatt i utlandet, artistskatt, petroleumsskatt og svalbardskatt.*

(5) Departementet kan i forskrift gi regler om at skatteoppkreveren skal innkreve andre krav, herunder krav som nevnt i § 1-1 tredje ledd bokstav c og d. Departementet kan i forskrift også gi regler om hvem som skal innkreve forskuddstrekk og arbeidsgiveravgift fra utenlandske arbeidsgivere og selskaper, og om hvem slike krav skal betales til.

§ 2-2 skal lyde:

§ 2-2. Skattekontoret – øvrige skatte- og avgiftskrav mv.

(1) Skattekontoret er innkrevingsmyndighet for krav som ikke innkreves av skatteoppkreveren etter § 2-1. Statens innkrevingsentral har samme innkrevingsmyndighet som et skattekontor når den innkrever slike krav.

(2) Departementet kan i forskrift gi regler om at krav etter første ledd skal betales til andre enn skattekontoret. Departementet kan i forskrift også bestemme at tollregionen skal innkreve nærmere bestemte krav etter første ledd, likevel slik at kapittel 14 ikke gjelder for tollregionen.

§ 2-3 skal lyde:

§ 2-3. Departementets instruksjonsmyndighet over skatteoppkreverne og om delegering av myndighet til skatteoppkreverne

(1) Departementet kan gi instruks for skatteoppkrevernes utøving av den myndighet de har etter loven. Departementet kan også gi instruks for skatteoppkrevernes økonomiforvaltning. Myndighet innenfor skatteoppkreverens virksomhetsområde

som i loven er lagt til departementet eller Skattedirektoratet, kan delegeres til skatteoppkreverne.

(2) Departementet kan gi kommunene instruks om nødvendig utbygging av skatteoppkreverkontorene. Departementet kan også gi instruks om teknisk og arbeidsmessig samordning av skatteoppkrevernes og skattekontorenes oppgaver.

§ 2-4 til § 2-8 oppheves.

§ 9-1 andre ledd skal lyde:

(2) Krav belastet dagsoppgjørordningen skal betales kontant. *Skattekontoret* kan bestemme at oppgjøret også kan skje ved elektronisk betaling via bank.

§ 10-40 andre ledd skal lyde:

(2) For virksomheter som er registrert som særavgiftspliktige hos *skattekontoret*, forfaller særavgiften for en periode til betaling samme dag som det skal leveres oppgave over avgiftsplikten.

§ 10-41 tredje ledd skal lyde:

(3) Skatte- og avgiftskrav belastet dagsoppgjørordningen forfaller til betaling første virkedag etter fortolling. *Skattekontoret* kan fastsette en nærmere frist for når på forfallsdagen betaling må ha skjedd.

§ 14-10 annet og tredje ledd skal lyde:

(2) *Skattekontoret* kan begjære varen solgt 14 dager etter at skriftlig varsel er sendt tollskyldneren. Ved salg etter tolloven § 4-2 tredje ledd og § 16-14 skal tollskyldneren om mulig varsles. Har tollskyldneren ukjent adresse, kan salget skje 14 dager etter at varene er hentet inn eller tilbakeholdt etter tolloven §§ 4-2 og 16-12, eller når fristen tollregionen har satt for tollekspedisjon av varene er utløpt.

(3) *Skattekontoret* kan angi om varene skal selges i fortollet eller ufortollet stand.

§ 14-10 nytt sjette ledd skal lyde:

(6) *Departementet* kan i forskrift gi nærmere regler til utfylling og gjennomføring av denne paragrafen, herunder om *skattekontorets* adgang til å kreve dekket omkostninger.

§ 14-11 skal lyde:

§ 14-11. *Stansning av kjøretøy*

(1) Dersom krav på årsavgift, vektårsavgift, engangsavgift, omregistreringsavgift eller avgift for urettmessig bruk av merket mineralolje ikke betales til rett tid, kan *skattekontoret* bestemme at bruken av det motorkjøretøyet som kravene knytter seg til, skal stanses inntil avgiftene er betalt. Det samme gjelder dersom påbud eller bestemmelser gitt i medhold av

lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter § 1, ikke etterkommes.

(2) Dersom krav som nevnt i første ledd ikke betales til rett tid, kan registreringsmyndigheten nekte på- eller omregistrering i Statens vegvesens motorvognregister.

(3) Kjøretøy som er bestemt stanset i medhold av første ledd, kan avskiltes. *Skattekontoret* kan be *tollmyndighetene*, politi, lensmann eller annen offentlig myndighet om å gjennomføre avskiltingen.

(4) *Skattekontorets* stansningsrett kan bortfalle ved rettsvinning etter lov 2. juni 1978 nr. 37 om godtroervert av løsøre. Dette gjelder likevel ikke overfor personer som er ansvarlige for avgiften etter §§ 16-40 og 16-41.

(5) Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om betaling av gebyr til dekning av utgifter påløpt ved avskiltingen, og om fremgangsmåten for stansning.

§ 14-20 første ledd skal lyde:

(1) *Skattekontoret* kan innvilge kreditt for toll og merverdiavgift og særavgifter som oppstår ved innførsel.

§ 14-20 tredje ledd skal lyde:

(3) *Skattekontoret* kan stille vilkår om sikkerhet før kreditt innvilges, eller senere.

§ 14-21 første og andre ledd skal lyde:

(1) *Skattekontoret* skal ved registrering av avgiftspliktige kreve at det stilles sikkerhet for skyldig engangsavgift på motorvogn. De nærmere kravene til sikkerheten, herunder sikkerhetens omfang, fastsettes av *skattekontoret* ved registreringen, og kan senere endres.

(2) *Skattekontoret* kan kreve at virksomheter som er registrert som avgiftspliktige etter særavgiftsloven, stiller sikkerhet for fremtidig skyldig avgift. Krav om sikkerhetsstillelse kan stilles ved registrering av virksomheten eller senere. De nærmere kravene til sikkerhet, herunder sikkerhetens omfang, fastsettes av *skattekontoret* i det enkelte tilfellet.

§ 15-1 andre ledd skal lyde:

(2) Avgjørelser som nevnt i første ledd treffes av innkrevingsmyndighetene. *Skattedirektoratet* fastsetter nærmere regler om innkrevingsmyndighetens kompetanse.

§ 15-2 tredje ledd skal lyde:

(3) Avgjørelser etter denne paragraf treffes av innkrevingsmyndighetene. *Skattedirektoratet* fastsetter nærmere regler om innkrevingsmyndighetens kompetanse.

§ 17-1 tredje ledd skal lyde:

(3) Departementet kan gi instruks om utøvelsen av statens partsstilling generelt og i enkeltsak. Departementet kan i enkeltsaker eller i grupper av saker overta utøvelsen av statens partsstilling eller overføre den til et annet organ i *skatteetaten*.

§ 17-2 første ledd skal lyde:

(1) Rettslig prøving av andre avgjørelser etter skattebetalingsloven rettes mot staten som saksøkt. Søksmål anlegges for retten i det distriktet hvor det angrepne vedtak er truffet i første instans når *skatteoppkrever* er innkrevingsmyndighet. Søksmål i saker hvor skattekontoret er innkrevingsmyndighet, skal anlegges etter vernetingsreglene i lov 17. juni 2005 nr. 90 om mekling og rettergang i sivile tvister (tvis-teloven). Statens partsstilling utøves av innkrevingsmyndigheten for kravet. Bestemmelsene i § 17-1 tredje og sjette ledd gjelder tilsvarende.

II

I lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingsloven) gjer ein følgjande endringar:

§ 1-1 tredje ledd bokstav a skal lyde:

a) renter etter kapittel 11, omkostninger og gebyrer fastsatt i medhold av *ligningsloven*, *lover* som nevnt i annet ledd bokstavene a til i og *kassasystemlova* § 8.

§ 1-1 tredje ledd bokstav c skal lyde:

c) tvangsmulkt etter § 5-16, lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver § 43, merverdiavgiftsloven § 21-1, ligningsloven § 10-6, lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter § 5a, lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter § 5a, *tolloven* § 16-16 og *kassasystemlova* § 7.

§ 10-51 bokstav c skal lyde:

c) forsinkelsesavgift etter ligningsloven § 10-1 og gebyr etter ligningsloven §§ 10-8, 10-9 og 10-10, *merverdiavgiftsloven* § 21-1a og *kassasystemlova* § 8

III

Endringane under I tek til å gjelde 1. januar 2016.
Endringane under II tek til å gjelde 1. januar 2017.

J.

Vedtak til lov

om endringar i lov 21. desember 2007 nr. 119 om toll og vareførsel (tolloven)

I

I lov 21. desember 2007 nr. 119 om toll og vareførsel (tolloven) gjer ein følgjande endringar:

§ 4-2 femte ledd skal lyde:

(5) Departementet kan gi forskrift om *adgangen* til å tilbakeholde, innhente, lagre, selge eller tilintetgjøre vare etter denne paragraf, herunder om tollmyndighetenes adgang til å kreve dekket omkostningene knyttet til dette og om varsling.

§ 4-31 andre ledd skal lyde:

(2) Er varen ikke tatt ut innen fristens utløp, *kan varen tvangsselges* etter reglene i skattebetalingsloven § 14-10.

II

Endringane under I tek til å gjelde fra 1. januar 2016.

K.

Vedtak til lov

om endringar i lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven)

I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) gjer ein følgjande endring:

§ 15-4 første ledd andre punktum skal lyde:

Det samme gjelder avgiftssubjekt som er frivillig registrert etter § 2-3 annet og *fjerde* ledd.

II

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) gjer ein følgjande endring:

§ 12-1 nytt tredje ledd skal lyde:

Departementet kan gi forskrift om at skattekontoret er avgiftsmyndighet når merverdiavgift skal beregnes ved innførsel av varer. Det kan bestemmes at § 13-3 kan fravikes.

III

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) gjer ein følgjande endring:

Ny § 21-1 a skal lyde:

§ 21-1 a. *Overtredelsesgebyr ved manglende etterlevelse av pliktene til å registrere og dokumentere kontantsalg*

(1) *Avgiftsmyndighetene kan ilegge bokføringspliktig som forsettlig eller uaktsomt overtrer sine plikter til å registrere og dokumentere kontantsalg etter regler gitt i eller i medhold av bokføringsloven § 10 a overtredelsesgebyr.*

(2) *Gebyret skal utgjøre 15 rettsgebyr, jf. rettsgebyrloven § 1 annet ledd. Ved gjentatt overtredelse innen tolv måneder fra ileggelsen av gebyret skal gebyret utgjøre 40 rettsgebyr.*

(3) *Vedtak om overtredelsesgebyr kan påklages til Skattedirektoratet innen tre uker.*

(4) *Gebyret tilfaller statskassen.*

IV

Endringa under I tek til å gjelde straks.

Endringen under II tek til å gjelde 1. januar 2016.

Endringa under III tek til å gjelde 1. januar 2019.

L.

Vedtak til lov

om endringar i lov 19. desember 2014 nr. 77

I

I lov 19. desember 2014 nr. 77 gjer ein følgjande endringar:

§ 2-4 a nr. 1 og nr. 2 skal lyde:

1. Departementet, Skattedirektoratet, skattekontoret og Oljeskattekontoret kan ikke instruere *Skatteklagenemnda eller Klagenemnda* for petroleumsskatt generelt eller i enkeltsaker.

2. Med unntak av endringsadgangen etter ligningsloven § 9-5 nr. 1, kan departementet, *Skattedirektoratet*, skattekontoret og *Oljeskattekontoret* ikke endre vedtak fra Skatteklagenemnda og Klagenemnda for petroleumsskatt.

II

Endringane under I tek til å gjelde straks med verknad frå og med 1. juli 2015.

M.

Vedtak til lov

om krav til kassasystem (kassasystemlova)

§ 1 Virkefelt

Denne lova gjeld leverandørar av kassasystem som nemnt i § 2 bokstav e. Lova fastsett krav til kassasystem mv. som blir tilbode for sal, utleige eller utlån til bokføringspliktig som nemnt i bokføringslova § 2.

§ 2 Definisjonar

I denne lova tyder

- a) kontantsal: sal av varer og tenester der kjøparen si betalingsplikt overfor seljar blir gjort opp ved levering, ved bruk av betalingskort eller kontantar som betalingsmiddel. Sal over internett eller ved oppkrav blir ikkje rekna som kontantsal,
- b) betalingskort: debetkort, kredittkort og faktureringskort,
- c) kontantar: andre betalingsmiddel enn betalingskort,
- d) kassasystem: kassaapparat eller anna elektronisk system for registrering av kontantsal og utskrift av salskvittering,
- e) leverandør av kassasystem: produsent eller importør som enten sjølv eller gjennom forhandlar sel eller tilbyr kassasystem mv. for sal, utleige eller utlån til bokføringspliktig som nemnt i § 1, og forhandlarar og andre som tilpassar kassasystem for dei bokføringspliktige,
- f) ID-nummeret til kassasystemet: ein unik identifikator for kassasystemet.

§ 3 Krav til kassasystem

(1) Eit kassasystem skal vere innretta slik at det enkelt kan vurderast om det er i samsvar med føresegner gitt i medhald av lova. Opplysingar om modell, type og versjon av kassasystemet, med ID-nummeret til kassasystemet, skal vere lett tilgjengeleg.

(2) Det skal finnast ei systemskilddring av oppbygginga til kassasystemet og alle funksjonane i systemet. Systemskilddringa skal følgje med kassasystemet ved sal, utleige eller utlån.

§ 4 Bistand og plikt til utlevering av programvare mv.

(1) Leverandørar av kassasystem skal gi skattekontoret naudsynt bistand til innsyn i kassasystemet.

(2) Skattekontoret kan krevje å få utlevert programvare, servicenøklar, servicemanual, programmeringsverktøy og programmeringsmanual mv. for

kassasystemet frå leverandøren av kassasystemet. Det skal fastsetjast ein frist for oppfylling.

§ 5 *Produktfråsegn*

(1) Leverandøren av eit kassasystem skal levere ei produktfråsegn til skattekontoret om at kassasystemet oppfyller krava i § 3 og krava i føresegnene gitt i medhald av lova. Produktfråsegna skal leverast før kassasystemet blir tilbode for sal, utleige eller utlån og ho skal oppdaterast ved nye versjonar av kassasystemet.

(2) Ved sal, utleige eller utlån skal produktfråsegna følgje med kassasystemet.

§ 6 *Utbetring av manglar mv.*

(1) Blir ein leverandør av kassasystem merksam på at eit kassasystem ikkje tilfredsstillir krav etter forskrift gitt i medhald av lova, skal leverandøren utan ugrunna opphald melde frå om dette til skattekontoret og utbetre mangelen eller trekkje kassasystemet frå marknaden.

(2) Dersom skattekontoret avdekkjer eller blir merksam på manglar som nemnt i første ledd, kan leverandøren bli gitt ein frist for å utbetre mangelen eller trekkje kassasystemet frå marknaden.

§ 7 *Tvangsmulkt*

(1) Skattekontoret kan påleggje ein leverandør som ikkje har retta seg etter pålegg om å utlevere programvare mv. etter § 4 andre ledd innan den fastsette fristen, ei dagleg laupande tvangsmulkt fram til utlevering skjer. Tvangsmulka utgjer eitt rettsgebyr per dag, jf. rettsgebyrloven § 1 andre ledd.

(2) Skattekontoret kan påleggje ein leverandør som ikkje har retta seg etter pålegg om å utbetre mangelen eller trekkje kassasystemet frå marknaden etter § 6 andre ledd innan den fastsette fristen, ei dagleg laupande tvangsmulkt fram til utbetring skjer. Tvangsmulka utgjer ti rettsgebyr per dag, jf. rettsgebyrloven § 1 andre ledd.

(3) Samla tvangsmulkt kan ikkje overstige ein million kroner.

(4) Vedtak om tvangsmulkt blir retta mot styret i selskap, samvirkeføretak, foreining, innretning eller organisasjon og blir sendt kvart medlem i rekommandert brev. Tvangsmulka kan inndrivast så vel hos medlemane av styret som hos selskapet, samvirkeføretaket, foreininga, innretninga eller organisasjonen.

(5) Vedtak om tvangsmulkt kan klagast inn til Skattedirektoratet innan tre veker.

(6) Tvangsmulka blir overført til statskassen.

§ 8 *Brotsgebyr*

(1) Dersom leverandøren av kassasystemet ikkje har levert produktfråsegn etter § 5, eller kassasystemet ikkje oppfyller krava i § 3 eller i forskrift gitt i medhald av denne lova, kan skattekontoret påleggje leverandøren av kassasystemet brotsgebyr.

(2) Brotsgebyr blir ikkje pålagt når leverandøren har følgd føresegna i § 6 første ledd. Dette gjeld likevel ikkje dersom melding om feilen kan reknast som framkalla ved kontrolltiltak som er eller vil bli sett i verk, eller ved opplysningar som skattekontoret har fått frå andre.

(3) Brotsgebyret utgjer 30 rettsgebyr, jf. rettsgebyrloven § 1 andre ledd. Ved ytterlegare feil i same type kassasystem innan tolv månader etter at førre brotsgebyr blei pålagt, utgjer brotsgebyret 60 rettsgebyr.

(4) Vedtak om brotsgebyr kan klagast inn til Skattedirektoratet innan tre veker.

(5) Brotsgebyret blir overført til statskassen.

§ 9 *Forskriftsheimel*

Skattedirektoratet kan gi forskrifter som utfyller føresegnene i denne lova, og fastsetje ytterligere krav når det er naudsynt av omsyn til pliktig rekneskapsrapportering eller skatte- og avgiftskontroll.

§ 10 *Iverksetjing*

Lova tek til å gjelde 1. januar 2017.

Oslo, i finanskomiteen, den 10. juni 2015

Marianne Marthinsen

fung. leder

Siri A. Meling

ordfører

